

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและ
ประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

นางสาวมยุรี สีสอนการ

ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
ประจำปีงบประมาณ 2556

Development outcomes Learning with the courses of instruction Measurement
and Evaluation in Early Childhood Development. Using cooperative learning to
teach students of Faculty of Education University of London 3

Ms. Mayuree Srisornkarn

Types of research grants, research to improve teaching and learning
Fiscal Year 2013

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทวิจัยเพื่อการเรียนการสอนประจำปีงบประมาณ 2556 รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ทำให้การดำเนินการสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่งประธานสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เป็นที่ปรึกษาและคอยให้แนะนำในการปฏิบัติผลงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุภาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์และอาจารย์ภรณ์ทิลา ดอกจันรี กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเสร็จสมบูรณ์ ทำให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่ศึกษาในรายวิชารายวิชาการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของโครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน แนะนำทางจนสามารถสำเร็จบรรลุผล และก่อประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

มยุรี สีสอนการ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้วิจัย	นางสาวมยุรี สีสอนการ
สาขาวิชา	การศึกษาปฐมวัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 27 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 48.77 ซึ่งหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.55 มีคะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 26.78 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน ผลของภาพรวมของทุกข้อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองแบบ One - group Pretest - Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ 1.ประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ 3.ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ พบว่า 1.ประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยผลของภาพรวมของทุกข้อ

นักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด 2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 48.77 และหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.55 ส่งผลให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีคะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 26.78 3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ พบว่าภาพรวมของทุกข้อที่ทำการประเมินนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

Research's Title : Development outcomes Learning with the courses of instruction

Measurement and Evaluation in Early Childhood Development. Using cooperative learning to teach students of Faculty of Education University of London 3

Researcher : Ms. Mayuree Srisornkarn

Field : Early Childhood Education

This research aims to compare student achievement with a series of instructional courses to measure and evaluate early childhood development. The samples used in this study is Third year students studying at undergraduate level. Researchers conducted this study in Semester 2, Academic Year 2556 Faculty of Education, University of copyrights number 27 was drawn by selecting a group by using the classroom as the unit of randomization. The tools used in this research is The learning and teaching assessment and evaluation of early childhood development. Pretest mean score overall percentage 48.77, which after teaching a fruitful cooperation score representing 75.55 had developed, representing 26.78 a satisfaction to the students with the learning. Teaching Overview of results of all students have an average satisfaction rating of 4.54 Which is classified as level as possible. Experimental research methods One - group Pretest - Posttest Design and analyze data using mean, percentage.

The results showed that the The purpose of the study One. Efficient instruction set. Course Evaluation and Assessment Early Child Development. Using cooperative learning. Two. Achievement of Students in the early childhood development, measurement and evaluation. Before and after school with the teaching. Course Evaluation and Assessment Early Child Development. Using cooperative learning Three. Satisfaction with the learning of a set of instruction. Course Evaluation and Assessment Early Child Development. Using cooperative learning that: 1. Efficient instruction set. Course Evaluation and Assessment Early Child Development. Using cooperative learning. Overview of results of all students have an average satisfaction rating of 4.54 which is in very highest level. Students have higher achievement test results prior to the event to the students' academic achievement in the subject of measuring and evaluating early childhood development. Overall Rating pretest was 48.77 percent, and after teaching a fruitful cooperation score was 75.55 percent, resulting in a student group developed such goals are scored 26.78 percent Three. Satisfaction of students per class with a series of teaching. Course Grading and assess children who have been teaching a course activities to measure and evaluate early childhood development. Using cooperative learning. Found that the overall valuation of all students have an average satisfaction rating of 4.53 which is in very highest level.

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อ.....		ก
กิตติกรรมประกาศ.....		ข
สารบัญ.....		ค
สารบัญตาราง.....		ฉ
สารบัญภาพ.....		ช
บทที่ 1 บทนำ.....		1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....		1
วัตถุประสงค์ของกาวิจัย.....		2
สมมติฐานของกาวิจัย.....		2
ขอบเขตของการวิจัย.....		2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....		3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....		3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....		3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย.....		4
ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....		4
รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....		5
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....		7
บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....		11
ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ.....		12
ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม.....		14
ชุดการเรียนรู้การสอน.....		15
ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....		16
จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....		17
หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก.....		17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....		20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....		22
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....		22

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	22
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	22
วิธีดำเนินการทดลอง.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	37
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	37
สรุปผลการวิจัย.....	37
อภิปรายผลการวิจัย.....	38
ข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	41
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์.....	43
ภาคผนวก ข แบบทดสอบการจัดกิจกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจ.....	48
ภาคผนวก ค ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	79
ภาคผนวก ง ตัวอย่างภาพการจัดกิจกรรม.....	88
ภาคผนวก จ ชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็ก ปฐมวัย.....	90
ประวัติผู้วิจัย.....	127

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม.....	15
ตารางที่ 4.1 แสดงประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผล และประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือ.....	31
ตารางที่ 4.2 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือของ	32
ตารางที่ 4.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้ การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอน แบบร่วมมือ.....	34

สารบัญภาพ

ตาราง

หน้า

แสดงภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
แสดงภาพที่ 4.1	แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุด การเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียน การสอนแบบร่วมมือ ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียน.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ช่วยให้ครูผู้สอนชั้นปฐมวัย ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาเด็กของตนไปในทางที่ถูกต้อง แต่การที่จะฝึกฝนให้เด็กมีพัฒนาการ ผู้สอนจะต้องสังเกตเด็ก และบันทึกพัฒนาการเด็ก หรือทำการประเมินพัฒนาการเด็กเอาไว้เป็นระยะ ๆ ซึ่ง การประเมินพัฒนาการเป็นกระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมแล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้น หรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้งเป็นข้อมูลในการพัฒนาพฤติกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา การประเมินพัฒนาการเด็ก ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กเป็นอย่างดี และจะต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อใด อย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือ และวิธีการใช้อย่างถูกต้องถึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรง มีความน่าเชื่อถือ และสามารถที่จะนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเด็กให้มีประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน

สภาพสังคมไทยปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากสภาพวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นผลให้มีการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ในสังคมไทย เพื่อหวังให้คนไทยมีคุณภาพร่วมกันพัฒนาชาติให้มีความเจริญทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ สามารถเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นที่มาของพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่มุ่งหวังจะยกระดับการศึกษาไทยให้ได้มาตรฐานและจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบได้แก่ การปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูประบบบริหารและจัดการศึกษา ปฏิรูปครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ในประเทศไทย ทิศนา ขัมมณี (2548:265) และสุวิทย์ มูลคำ (2545:135) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่ององค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน โดนถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม

โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดผลประเมินผลได้ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือ

หลักการวัดและประเมินการเรียนรู้ควรดำเนินการให้กลมกลืนไปกับการเรียนการสอน จึงต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ให้เหมาะสมและสามารถตอบสนองการเรียนรู้มิติใหม่ได้ให้กับนักเรียน ข้าพเจ้าจึงอยากจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนวิชาการวัดและประเมินผล ว่าผู้เรียนรู้จักการวางแผนการทำงานร่วมกัน การใช้เครื่องมืออย่างไร นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ลำดับขั้นตอนการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างถูกวิธี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

สมมติฐานของการวิจัย

หลังการเรียนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผล พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือที่สูงขึ้น

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 4 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งหมด 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งหมด 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน
 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 3. ความพึงพอใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งหมด 27 คน

ชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย หมายถึง การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ กลุ่มละ 5-6 คน ในการวิเคราะห์จัดทำแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือในการนำไปทดลองใช้เพื่อวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยเน้นให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำด้วยตนเองผ่านความคิด วิเคราะห์ และสร้างแบบทดสอบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้กระบวนการกลุ่มภายในห้องเรียน

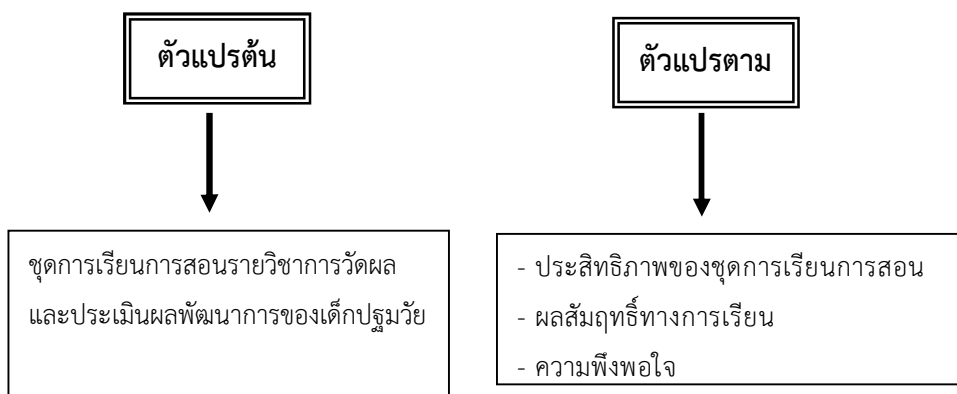
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย โดยการประเมินคะแนนจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก

3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

แสดงภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

- 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.2 รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.5 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ
- 1.6 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม
- 1.7 ชุดการเรียนการสอน
- 1.8 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.9 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.10 หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก
- 1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยจัดให้อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ครอบคลุมความสามารถกัน ให้ทำงาน และเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

กรมวิชาการ (2543: 4 – 23) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน ในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีการนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ โดยการบรรยายจากครูผู้สอนหรืออภิปรายและใช้สื่อมีการจัดทีมเพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมตามกติกาของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สมาชิก

ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และจะต้องพยายามทำให้ดีที่สุดเพื่อความสำเร็จร่วมกันของทีม เพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อความภาคภูมิใจ และเพื่อให้ได้การยอมรับ ตลอดจนมีการทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของทีมและหาค่าเฉลี่ยแล้ว ประกาศผลการแข่งขันหรือคะแนนทดสอบในที่สาธารณะ

อาทซ์ และนิวแมน (Artzt & Newman. 1990 : 448 – 449 ; อ้างถึงใน ประทีนรัตน์ นิยมสิน 2554:38) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นแนวทางที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหา ร่วมกันในกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องระลึกเสมอว่าเขาเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกทุกคนต้องพูดอธิบายแนวความคิดและช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียนแต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะ แหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ของนักเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 134) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 รูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ นับว่าเป็นแนวคิดใหม่ทางการศึกษาที่เน้นการเสริมสร้าง การสื่อสาร และยังสนับสนุนช่วยเหลือกันให้ทำงานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2543 : 8 – 23) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักการศึกษาได้พัฒนาไว้หลากหลาย ดังนี้

2.2.3.1 คิดและคุยกัน (Think-pairs-share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Say and switch) ทั้งสามรูปแบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกันคือ ให้นักเรียนจับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น สถานการณ์หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้

2.2.3.2 กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Roundrobin) เป็นรูปแบบการสอนที่จัดกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไปและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มเขียนความคิดเห็นของ

ตน เล่าประสบการณ์ความรู้ สิ่งที่ตนกำลังศึกษาด้วยดินสอสีหรือปากกาสีลงบนกระดาษ แล้วเขียนให้เพื่อนคนถัดไปโดยเวียนไปทางด้านใดทางหนึ่ง สมาชิกทุกคนใช้เวลาเท่าๆกันหรือใกล้เคียงซึ่งรูปแบบดังกล่าวเรียกว่า Roundtable หรืออาจดัดแปลงรูปแบบการสอนดังกล่าวจากการเขียนเป็นการพูดแทน โดยให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเล่าเรื่อง ประสบการณ์ความรู้ สิ่งที่ตนศึกษา แสดงความคิดเห็น หรือเรื่องอื่นๆ ที่กำหนด โดยเวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนครบทุกคน ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเรียกว่า Roundrobin

2.2.2.3 คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Corners) ร่วมกันคิด (Numberedhead together) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 2 - 6 คน คณะและความสามารถ ให้อยู่กันตอบคำถาม แก้โจทย์ปัญหา หรือ ทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหาหรือแก้โจทย์ปัญหาได้แล้ว ก็เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนหรือตรวจสอบคำตอบกับนักเรียนในกลุ่มอื่น หรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบ รูปแบบทั้ง 3 มีข้อแตกต่างกันคือ คู่ตรวจสอบส่วนใหญ่เน้นให้สมาชิกจับคู่กันทำงาน แก้ปัญหาหรือแก้โจทย์ทางคณิตศาสตร์โดยที่นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นผู้แก้ปัญหาและอีกคนหนึ่งมีหน้าที่เสนอแนะวิธีแก้ปัญหา และเมื่อเสร็จสิ้นปัญหา 1 ข้อ จะต้องมีการสลับหน้าที่กัน รูปแบบมุมสนทนา เน้นวิธีการจัดกลุ่มนักเรียนโดยให้นักเรียนไปนั่งในมุมต่างๆ ของห้องเรียน ส่วนรูปแบบร่วมกันคิดจะใช้การทบทวนหรือการตรวจสอบความเข้าใจ

2.2.3.4 การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three-step-interview) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบนี้มีสามขั้นตอน และเหมาะสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกจำนวน 3 - 4 คน โดยครูกำหนดคำถามหรือประเด็นโจทย์ปัญหาให้นักเรียนตอบ มีหลักการดังนี้

- 1) นักเรียนจับคู่กัน คนที่1 เป็นผู้สัมภาษณ์โดยถามคำถามที่ครูตั้ง นักเรียนคนที่2 เป็นผู้ตอบ
- 2) นักเรียนสลับบทบาทกันจากผู้ถามเป็นผู้ตอบและจากผู้ตอบเป็นผู้ถาม
- 3) นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนรู้จากคู่ของตนให้กลุ่มทราบ

2.2.3.5 การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT) และการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division หรือ STAD) เป็นรูปแบบการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน แต่ทั้ง 2 รูปแบบจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในขั้นตอนที่3 ดังนี้

1) การนำเสนอบทเรียน (Class presentation) นำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่โดยการบรรยายจากครูผู้สอนหรืออภิปรายและใช้สื่อวีดิทัศน์หรือสื่ออื่น ๆ

2) การจัดทีม (Team) จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คนคณะและความสามารถ เพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมตามกติกาของการจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และจะต้องพยายามทำ ให้ดีที่สุด เพื่อความสำเร็จร่วมกันของทีม เพื่อความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เพื่อความภาคภูมิใจ และเพื่อให้ได้การยอมรับ

3) การแข่งขัน / การทดสอบ รูปแบบ TGT ใช้การแข่งขัน รูปแบบ STAD จะใช้ การทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

4) การยอมรับความสำเร็จของทีม (Team recognition) เมื่อเสร็จการแข่งขันหรือ ทดสอบทั้งรูปแบบ TGT และ STAD จะนำ คะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ย ทีมที่มีคะแนนสูงที่สุดได้เป็นทีมชนะเลิศ มีการประกาศผลการแข่งขันหรือคะแนน ทดสอบในที่สาธารณะ เช่น ดิบบอร์ดในชั้นเรียน บอร์ดของโรงเรียนในหนังสือพิมพ์หรือวารสารของ โรงเรียน

2.2.3.6 ปริศนาความรู้ (Jigsaw) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ครูผู้สอนแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะสอนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิก แต่ละกลุ่ม และ มอบหมายให้แต่ละกลุ่มค้นคว้ากลุ่มละหัวข้อ โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ตน ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม สมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันจะร่วมกันศึกษาจากนั้น แต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังเพื่อให้เพื่อนทั้ง กลุ่มได้รับเนื้อหาครบทุกหัวข้อ

2.2.3.7 การสืบสอบเป็นกลุ่ม (Group investigation) เป็นการเรียนการสอนที่เน้น บรรยายการทำงานร่วมกันส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม ประชาธิปไตยได้อย่างเหมาะสม ครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5 คน หรือน้อยกว่านี้ แต่ละกลุ่มจะวางแผนกันเองว่าจะศึกษาหัวเรื่องอะไรและอย่างไร สมาชิกแต่ละคน หรือสมาชิกแต่ละคู่ ในกลุ่มจะเลือกหัวข้อย่อยและเลือกวิธีแสวงหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ ด้วยตนเอง หลังจากนั้นสมาชิกแต่ละคนหรือแต่ละคู่จะรายงานความก้าวหน้าและผลการทำงานให้กลุ่มของตนเองทราบกลุ่มจะอภิปราย เกี่ยวกับรายงานของสมาชิกและจัดทำรายงานของกลุ่มให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

2.2.3.8 การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) เป็นการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่าง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน เน้นการสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคล ผลของการดำเนินงานเป็นความสำเร็จของกลุ่มในวันสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์ ครูผู้สอนจะ รวมคะแนนจากการสอบย่อยของสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยโดยกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าทีมที่ได้คะแนน เฉลี่ยรวมกันตั้งแต่เท่าใดขึ้นไปจึงเรียกว่าเป็น “Superteam” “Greatteam” และ “Goodteam” ตามลำดับ

2.2.3.9 การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนักเรียนต้องมีความสามารถในการอ่านพอสมควร และสามารถตัดสินใจเลือกหนังสืออ่านตามที่สนใจ การปฏิบัติกิจกรรมแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนให้จับคู่กันครูผู้สอนสอนแยกทีละกลุ่ม ขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่ง ที่เหลือจับคู่กันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้เช่น ฝึกอ่านออกเสียง เขียนสะกดคำสรุปเรื่อง ตอบคำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) ซึ่งเป็นเทคนิคที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยครูผู้สอนทำการบรรยาย และศึกษาจากเอกสาร(หนังสือ) และรับคำอธิบายเพิ่มเติมจากนักเรียนในกลุ่มเดียวกันที่มีความสามารถสูงกว่า เข้าใจได้เร็วกว่า แต่หากเกินความสามารถของสมาชิกในกลุ่มจะช่วยเหลือกันได้นักเรียนสามารถขอคำปรึกษาจากครูผู้สอนได้ และเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้จากสื่อการสอนและการทำแบบฝึกหัดเป็นการปลูกฝังนิสัยของนักเรียนในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีการพัฒนา และแข่งขันกับตนเองมากกว่าที่จะแข่งขันกับผู้อื่น มีการเสริมแรง ให้เกิดการช่วยเหลือกันและกัน มุ่งพัฒนาตนเอง และกลุ่มตนเองในทุกครั้งที่ปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าว และได้รับการเสริมแรงจากการกระทำดังกล่าวโดยจัดให้มีการมอบรางวัลแห่งความสำเร็จ เป็นสิ่งตอบแทน

1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งนำมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994 : 39 -41; อ้างถึงในวิชา เพ็ชรเจริญรัตน์.2555:46) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างน้อยประกอบด้วย 3 กลุ่มที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีการพึ่งพาทางสังคม ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และทฤษฎีทางพฤติกรรม โดยมีแนวคิดดังต่อไปนี้

1. การพึ่งพากันทางสังคม (Social interdependence perspective) ได้เริ่มขึ้นในช่วงต้นทศวรรษที่ 1900 เมื่อเคิร์ทคาฟคา (Kurt Kafka) ได้นำเสนอแนวคิดนี้โดยกล่าวว่ากลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากการพึ่งพาซึ่งกันและกันในหมู่สมาชิก ต่อมาเคิร์ทเลวิน (Kurt Lewin) ได้อธิบายแนวความคิดนี้เพิ่มเติมว่าสิ่งที่สำคัญของกลุ่ม คือ การพึ่งพากันระหว่างสมาชิกในกลุ่มภายใต้การสร้างเป้าหมายร่วมกัน ส่งผลให้เกิดพลวัตกลุ่มที่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาพการณ์ของสมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มย่อยจะทำให้เกิดการการเปลี่ยนแปลงในสภาพการณ์ของสมาชิกภายใต้การสร้างเป้าหมายร่วมกัน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาพการณ์

สมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มย่อย ๆ ด้วย และความตึงเครียดภายในที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในกลุ่มจะกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ ต่อมามอร์ตัน คูทซ์ (Morton Deutsch) ซึ่งเป็นศิษย์ของ เลวิน ได้คิดค้นทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Theory of cooperation) ขึ้นในปลายทศวรรษที่ 1940 และศิษย์ของ มอร์ตัน คูทซ์ คือ เดวิด จอห์นสัน ได้ขยายทฤษฎีดังกล่าวออกเป็นทฤษฎีการพึ่งพากันทางสังคม (Social interdependence theory) มุมมองเกี่ยวกับการพึ่งพากันทางสังคมเชื่อว่าวิธีการพึ่งพากันทางสังคมเป็นโครงสร้างที่กำหนดปฏิสัมพันธ์ของบุคคล การกระทำ และการตัดสินใจ ผลลัพธ์ การพึ่งพากันในทางบวก (Cooperation) ส่งผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ในทางส่งเสริมกันและกัน (Promotive interaction) ที่ส่งเสริมผู้เรียนรายบุคคลและเกิดการกระตุ้นความพยายามซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ส่วนการพึ่งพากันในทางลบ (competition) จะส่งผลในปฏิสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกัน คือ ผู้เรียนจะท้อแท้หรือเสียกำลังใจ และขัดขวางความพยายามไปสู่ความสำเร็จของผู้อื่น

2. พัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive developmental perspective) พื้นฐานส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีจากเพียเจท์ (Jean Piaget) และลีฟ เซมิโนวิช ไวโกทสกี (Lev Semenovich Vygotsky) จากเพียเจท์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้ข้อสรุปว่าเมื่อบุคคลร่วมมือกันในสภาพแวดล้อมที่มีความขัดแย้งทางความคิดจะก่อให้เกิดการขาดดุลยภาพ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพัฒนาทางความคิดและความสามารถ ในระหว่างสมาชิกพยายามให้เกิดความร่วมมือจะนำไปสู่การอภิปราย ซึ่งการขัดแย้งทางความคิดจะเกิดขึ้นและได้รับการแก้ปัญหา การใช้เหตุผลที่ไม่เพียงพอจะถูกเปิดเผยและได้รับการปรับปรุง งานของไวโกทสกี (Vygotsky) และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานของข้อสรุปที่ว่าความรู้ คือสังคมที่สร้างจากความพยายามร่วมมือในการเรียนรู้ทำความเข้าใจ และแก้ปัญหา กลุ่ม หมู่สมาชิกแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ค้นพบจุดอ่อนในกลยุทธ์การใช้เหตุผลของกันและกัน การช่วยทำให้เกิดความถูกต้องและปรับความเข้าใจบนพื้นฐานของความเข้าใจผู้อื่นสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการ คือ ทฤษฎีความขัดแย้ง ซึ่งจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1979, 1992) ได้ศึกษาพบว่าการเผชิญกับสถานการณ์ที่ขัดแย้งให้เกิดความไม่แน่ใจ หรือความขัดแย้งทางความคิด ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างแนวคิดใหม่ที่เน้นว่าข้อมูลข่าวสารจะถูกเก็บไว้ในความทรงจำและถูกรวบรวมให้คงอยู่ในโครงสร้างทางความคิด ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนในการคิดและสร้างเครื่องมือทางการคิด วิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพก็คือการใช้การอธิบายเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้แก่ผู้ร่วมงาน

3. การเรียนรู้ทางพฤติกรรม (Behavioral learning perspective) เน้นในเรื่องผลกระทบของสิ่งเสริมแรงต่อกลุ่มและการให้รางวัลต่อการเรียนรู้ โดยมีข้อสันนิษฐานว่า การให้รางวัลหรือสิ่งเสริมภายนอกจะทำให้เกิดพฤติกรรมซ้ำ โดยสกินเนอร์ (Skinner) เน้นที่ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ในขณะที่แบนดูรา (Bandura) เน้นการเลียนแบบ ส่วนโฮแมนส์ ไรบอทและเคลลี (Homans, Thibaut & Kelly) เน้นที่ความสมดุลระหว่างการให้รางวัล และมูลค่าในการแลกเปลี่ยนทางสังคมท่ามกลางการพึ่งพา

อาศัยกันของสมาชิก สลาบิน (Slavin) ได้เน้นความจำเป็นของการให้รางวัล เป็นกลุ่มมีความพยายามในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

พุทธิตา ดอนฟิงไพร (2548:32) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Reinforcement Theory) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่นักเรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกจะได้รับมอบหมายหน้าที่ทุกคน และยึดหลักว่าความสำเร็จของตนคือความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นในการทำงานจะต้องมีการให้กำลังใจกัน อาจเป็นคำชมเชย รางวัล เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนทำงานให้ดีที่สุด เพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งหลักการดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากวิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) ซึ่งมีแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) มีแนวคิดว่าการกระทำใด ๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก ส่วนการกระทำใด ๆ ที่ไม่ได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มที่จะลดลงและหายไปในที่สุด

ทิตนา แคมมณี (2545 : 98 – 99) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าคือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้คือสลาบิน (Slavin) เดวิดจอห์นสัน (David Johnson) และรอเจอร์จอห์นสัน (Roger Johnson) เขากล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปเรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่จะถูกละเลยหรือมองข้ามไปทั้งหมดที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่าความรู้สึของผู้เรียนต่อตนเองต่อโรงเรียนครูและเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้มากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะคือ

1. ลักษณะแข่งขันในการเรียนรู้ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามที่จะเรียนให้ดีกว่าผู้อื่นเพื่อให้ได้คะแนนที่ได้รับการยกย่องหรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่างๆ
2. ลักษณะต่างคนต่างเรียนคือแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น
3. ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้คือแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองและในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วยจอห์นสันและจอห์นสันชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษาปัจจุบันมักส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้เรียนเคยชินต่อการแข่งขันเพื่อแย่งชิงผลประโยชน์มากกว่าการร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างไรก็ตามเราควรให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะโดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทั้งนี้เพราะในชีวิตประจำวันผู้เรียนต้องเผชิญสถานการณ์ที่มีทั้ง 3 ลักษณะแต่เนื่องจากการศึกษาปัจจุบันมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบรายบุคคลแล้วเราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตด้วย

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเหมือนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมหนึ่ง ซึ่งการทำงานแบบร่วมมือจะสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีต่อกันเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และมีการสังเกตสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว ซึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม โดยแบนดูรา (Bandura) กล่าวว่า คนเราเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัว เราอยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการสังเกต (Observation Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (ประสาธ อิศรปรีชา 2538: 28) ซึ่งตัวแบบสามารถถ่ายทอดทั้งความคิด และการแสดงออกได้พร้อมๆ กัน และตัวแบบจะทำหน้าที่ยับยั้งการเกิดพฤติกรรม โดยตัวแบบอาจเป็นบุคคลจริง ๆ (Live Model) หรือตัวแบบสัญลักษณ์ (Symbolic) ก็ได้ (ทิตินา แคมมณี 2541: 234) กระบวนการสังเกตตัวแบบมี 4 กระบวนการ ได้แก่ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล 2537: 168-172)

1. กระบวนการความใส่ใจ (Attention Process) ถือว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมาก เพราะหากผู้เรียนไม่มีความใส่ใจ การสังเกตและการเลียนแบบจะไม่เกิดขึ้น

2. กระบวนการจดจำ (Retention Process) การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกต สามารถที่จะเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรม เหมือนตัวแบบได้ เพราะผู้เรียนได้บันทึก สิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวแบบไว้ในความทรงจำ

3. กระบวนการการแสดงเหมือนตัวแบบ (Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแปรสภาพ สิ่งที่จดจำไว้เป็นการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ ปัจจัยสำคัญของกระบวนการนี้ คือความพร้อมทางร่างกายและทักษะที่จำเป็นที่ต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนไม่มีความพร้อม ก็จะไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้

4. กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) ผู้เรียนที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกตได้ เนื่องจากคาดหวังว่าการเรียนเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่นการได้รับการเสริมแรงหรือรางวัล รวมทั้งการคิดว่า การแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ จะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้ ในห้องเรียน หากครูให้รางวัลแก่เพื่อนคนใดคนหนึ่ง นักเรียนทั้งห้องจะสังเกตและเป็นแรงจูงใจให้ผู้รับแสดงพฤติกรรม แต่หากนักเรียนคนใดคนหนึ่งถูกลงโทษ ก็จะไม่เป็นตัวแบบของพฤติกรรม ที่นักเรียนทั้งชั้นจะไม่ปฏิบัติตาม พรรณี ชูทัยเจนจิต (2538: 339) กล่าวว่า การเลียนแบบจะมีความหมายมากขึ้นโดยผ่านการเสริมแรง 3 ลักษณะ คือ

4.1 การเสริมแรงทางตรง (Direct Reinforcement) โดยผู้เรียนเฝ้าการสังเกตการกระทำของตัวแบบ เลียนแบบพฤติกรรม และได้รับการเสริมแรงหรือถูกลงโทษจากตัวแบบหรือจากบุคคลอื่น

4.2 ความคาดหวังที่จะได้แรงเสริม เมื่อเห็นผู้อื่นได้ (Vicarious Reinforcement) หมายถึง สภาพการณ์ที่ผู้เรียนคาดหวังที่จะได้รับรางวัล ถ้าประพฤติโดยวิธีการเดียวกับเพื่อนที่ได้รับรางวัล

4.3 การเสริมแรงด้วยตนเอง (Self - reinforcement) เป็นสภาพการณ์ที่ผู้เรียนพยายามที่จะทำตนให้ได้มาตรฐานที่ตนเองตั้งไว้ โดยไม่สนใจต่อปฏิกิริยาของผู้อื่น หรือได้รับการยกย่องจากครู เพียงแต่ปรารถนาที่จะพิสูจน์ว่า ตนเองสามารถที่จะทำได้ ดังนั้นในการเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สมาชิกจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ การให้ความช่วยเหลือร่วมมือกัน ทั้งการมีน้ำใจ เมตตา กรุณา การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การรู้จัก เกรงใจผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา พฤติกรรมเหล่านี้จะมีการเลียนแบบเกิดขึ้นในห้องเรียน หรือด้าน การสอนที่เรียกว่าเพื่อนช่วยเพื่อน ทุกคนจะเห็นภาพของการสอนของเพื่อนๆ หากตนเองรู้สึก ประทับใจเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ก็จะนำมาเลียนแบบ โดยสังเกตจากพฤติกรรมจากเพื่อน ซึ่งจะมีการ จดจำใส่ใจและแสดงตามตัวแบบ นอกจากนี้การได้มีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกกลุ่ม ยังทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน เพื่อนร่วมชั้น วิชาที่เรียน ครูผู้สอน อันจะส่งผลดีต่อไปในอนาคต

1.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ไซมอน (Simon. 1986 : 40 – 43 ; อ้างถึงใน ประทีนรัตน์ นิยมสิน 2554:47) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนรู้แบบร่วมมือจำแนกเป็น บทบาทก่อนสอน ขณะสอน และหลังสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. บทบาทในการเลือกสาระสำคัญ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านเวลาและเนื้อหาที่มีจำนวนมาก ดังนั้นครูผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่คิดว่าจะมีความสำคัญ จากประสบการณ์ของตนเอง โดยเฉพาะเนื้อหาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหา สติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และ มีความเชื่อมั่นในการเรียนคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น

2. เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เลือก จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 เนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริง ให้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนมากกว่าวิธีอื่นๆ

2.2 เนื้อหาที่เน้นการใช้กระบวนการในการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาต้องให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบรอบรู้ในกระบวนการนั้นๆ

2.3 เนื้อหาประเภทความคิดรวบยอด ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีในการค้นพบตนเองจากการทำงานกลุ่ม เพราะผู้เรียนจะร่วมกันสร้างความรู้ ความเข้าใจอย่างมีความหมาย

3. เป็นผู้อำนวยความสะดวกขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้โน้มนำใหม่ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้ข้อมูล จัดวัสดุอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ความคิดรวบยอดนั้น และเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างความคิดรวบยอดเดิม กับความคิดรวบยอดใหม่

4. เป็นผู้ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด และค้นพบสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ด้วยตนเอง คำถามที่ใช้ควรเป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิดในระดับสูง หรือคำถามที่ใช้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของผู้เรียน และคำถามที่ให้ผู้เรียนประเมินผลงานของตนเอง

5. เป็นผู้พิจารณาแบ่งเนื้อหาเป็นเนื้อหาย่อยๆ การมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเป็นงานที่ย่างยากซับซ้อน ดังนั้นเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องแบ่งเนื้อหาเป็นเนื้อหาย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและความชำนาญก่อนที่จะทำงานชิ้นใหญ่ที่ย่างยากซับซ้อนขึ้น

6. เป็นผู้ที่ประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ในการทำงานย่อยๆ ที่มอบหมายให้จะต้องมีการประเมินผลทุกครั้ง และใช้วิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน อาจใช้แบบฝึกหัด แบบทดสอบ หรือแบบสังเกตจากบทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นการศึกษาคลา่วมาข้างต้นสรุปได้ว่าบทบาทของครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีบทบาทเพราะครูเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องคอยเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งครูจะต้องมีการปฏิบัติตนต่อเด็กแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2547 : 50-51) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณ 2-6 คนต่อกลุ่ม) และลักษณะกลุ่มซึ่งควรเป็นกลุ่มที่คละความสามารถ (มีทั้งผู้ที่เรียนเก่งเรียนปานกลางและเรียนอ่อน)
2. ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้สะดวกที่จะทำงานร่วมกันและง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม
3. ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน
4. สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม
5. เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่มย่อยและคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิก
6. ยกย่องเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มให้รางวัลคำชมเชยในลักษณะกลุ่ม
7. กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

1.5 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ และด้านทักษะทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 : 31-34; อ้างถึงใน ทิศนาเกษมณี , 2545 : 101-102) ได้กล่าวถึง ประโยชน์หรือข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือได้รับความนิยมแพร่หลายมาก นับตั้งแต่รายงานวิจัยเรื่องแรกที่ได้รับการตีพิมพ์ในปีค.ศ. 1898 ปัจจุบันมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเป็นงานวิจัยเชิงทดลองประมาณ 600 เรื่อง และงานวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ประมาณ 100 เรื่อง ผลจากการวิจัยทั้งหลายดังกล่าว พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่างๆดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater efforts to achieve)

การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น Long Term Retention) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More positive relationships among students)

การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประชาสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater psychological health)

การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความสามัคคีระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มไม่ใหญ่เกินไปนัก และทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางและอ่อน จึงเป็นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีน้ำใจ และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ตลอดจนมีความรับผิดชอบของงานที่ได้รับ มีความร่วมมือกันในการทำงานเพราะความสำเร็จของกลุ่มถือเป็นเป้าหมายสำคัญนอกจากนั้นยังเป็นการฝึกทักษะทางสังคมความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2541 : 40) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน

2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ รู้จักเสียสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลและวิเคราะห์การตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

กรมวิชาการ (2544ก : 41) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียน ทั้งในด้านสังคม และวิชาการ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุกๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ รู้จักเสียสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิดนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก คิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

กรมวิชาการ (2543 : 45-46) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเกิดความภูมิใจ รู้จักเสียสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาคิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

1.6 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

สมเดช บุญประจักษ์ (2544 : 49 – 50 ; อ้างถึงใน ประทีนรัตน์ นิยมสิน 2554:41) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับการเรียนแบบกลุ่มเดิมมีหลายประการ ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน สนใจการทำงานของตนเองกับ การทำงานของสมาชิกกลุ่ม ส่วนการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้นสมาชิกไม่ได้รับผิดชอบร่วมกัน

2. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำเสนอแนะ ชุมเชย การทำงานของกลุ่มของสมาชิกภายในกลุ่มในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม สมาชิกกลุ่มแต่ละคนไม่รับผิดชอบการทำงานของตนเองเสมอไป บางครั้งก็ใส่ชื่อของตนเองโดยไม่ได้ทำงาน

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ สมาชิกกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน แต่การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม สมาชิกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน

4. มีการเปลี่ยนบทบาทของผู้นำภายในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในขณะที่ผู้นำหรือหัวหน้ากลุ่มจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่มแบบเดิม

5. สมาชิกในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจกันในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม และแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนทำงานของกลุ่มส่วน การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม สมาชิกรับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่านั้น อาจแบ่งงานกันไปทำ แล้วนำผลงานมารวมกัน

6. จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ ในการทำงานของกลุ่มโดยยังรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกกลุ่ม ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นจุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้สำเร็จเท่านั้น (งานเยอะแบ่งกันไปทำ)

7. นักเรียนจะได้รับการสอนทักษะทางสังคม ที่จำเป็นขณะทำงานของสมาชิก ในกลุ่มในขณะที่การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมครูจะให้ความสนใจนักเรียนในขณะที่ทำงานกลุ่มน้อย

8. การเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สังเกตการณ์ทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมครูจะให้ความสนใจนักเรียนในขณะที่ทำงานกลุ่มน้อย การเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม ครูจะให้สมาชิกในกลุ่มจัดการกันเอง จึงทำให้กลุ่มดำเนินงานไปได้ไม่ค่อยดีเพื่อเห็นถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมผู้วิจัยขอเสนอแนะดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 แสดงการเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม
1. มีความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม	1. ไม่ได้รับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม
2. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบงานของตนเองและของสมาชิกในกลุ่ม	2. สมาชิกบางคนอาจไม่รับผิดชอบงานในส่วนของตนเองและของสมาชิกในกลุ่ม
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน	3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกันมีทั้งเก่งปานกลางอ่อน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ	4. สมาชิกเลือกผู้นำ
5. สมาชิกแบ่งความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน	5. สมาชิกรับผิดชอบเฉพาะของตนเอง
6. เน้นวิธีการและผลงาน	6. เน้นที่ผลงาน
7. มีการสอนทักษะทางสังคม	7. ทักษะทางสังคมถูกละเลยไม่ได้สอน
8. ครูเป็นผู้สังเกตการณ์แนะนำช่วยเหลือการทำงานกลุ่ม	8. ครูไม่ค่อยได้สนใจการทำงานคอยตรวจผลงานที่สำเร็จแล้ว
9. มีวิธีการทำงาน	9. ไม่มีวิธีการที่ชัดเจนในการทำงานกลุ่ม

ที่มา : สมเดช บุญประจักษ์. 2544 : 50

1.7 ชุดการเรียนรู้การสอน

บุญชม ศรีสะอาด (2541:95) ชุดการเรียนรู้การสอน หมายถึง สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกัน จัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด เรียกว่า สื่อประสม เพื่อมุ่งให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริกานดา แหยมคง (2553:14) ได้กล่าวถึง ชุดการสอน หมายถึง การนำสื่อการเรียน 2 ประเภทนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(ออนไลน์) ชุดการเรียนการสอนบางครั้งเรียนว่า ชุดการเรียน ชุดการสอน ซึ่งหมายถึง การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปประสมกัน ซึ่งสื่อแต่ละชนิดจะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับขั้นที่จัดไว้ สำหรับเนื้อหาที่แบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยจัดเป็นชุดซึ่งจะอยู่ในลักษณะกล่อง หีบ ถัง ห่อ กระเป๋า ซอง

ลักษณะของชุดการเรียนการสอนจะประกอบไปด้วย 4 ส่วน คือ คู่มือการใช้ชุดการเรียนการสอน บัตรงาน สื่อการเรียนการสอน และแบบทดสอบ คู่มือการใช้ชุดการเรียนการสอน เป็นคู่มือที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดการเรียนการสอนใช้เป็นแนวปฏิบัติในการศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ อาจจะประกอบไปด้วย คำนำ ส่วนประกอบของชุดการเรียนการสอน คำชี้แจง สิ่งที่ต้องเรียน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดห้องเรียนแผนการสอนเนื้อหาสาระ แบบฝึกปฏิบัติพร้อมเฉลย และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมเฉลย บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งหรือคำแนะนำไว้ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ อาจจะประกอบ ด้วยคำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งในการดำเนินกิจกรรม และการสรุปบทเรียนสื่อการเรียนการสอน เป็นเนื้อหาสาระที่บรรจุอยู่ในรูปแบบสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น บทความ วารสาร ตำรา บทเรียนแบบโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นโปร่งใส คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมเฉลย

ข้อดีของชุดการเรียนการสอน

1. มีความแปลกใหม่ เนื่องจากการใช้สื่อตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป ประสมกันทำให้มีความหลากหลายและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน
2. มีกระบวนการเรียนการสอน สมบูรณ์ สามารถใช้เรียนด้วยตนเองได้
3. เรียนตามอัตราการเรียนรู้ โดยจะเรียกเวลาใด เมื่อใด ก็ได้ตามความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อจำกัดของชุดการเรียนการสอน

1. การนำวิธีระบบมาใช้ทำให้พัฒนาเพื่อให้ชุดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนา และต้องใช้เวลามาก
2. ต้องออกแบบสื่อที่นำไปใช้ให้เอื้อประโยชน์ ซึ่งกันและกันในลักษณะสื่อประสม

การประยุกต์ใช้ชุดการเรียนการสอน

1. ใช้ประกอบการบรรยายของผู้สอน สำหรับการสอนกลุ่มใหญ่ เพื่อช่วยขยายความเข้าใจ และช่วยลดการบรรยายของผู้สอน

2. ใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก

1.8 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540:29) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองและมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่เด็กได้รับการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2541 : 18) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความสามารถทางการเรียนหลังจากได้เรียนเนื้อหาของวิชาใดวิชาหนึ่งแล้วนักเรียนมีความรู้ความสามารถมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ยึดเนื้อหาวิชาเป็นหลัก เช่น คณิตศาสตร์อาจมีเนื้อหา การบวก การลบ การคูณ การหาร เศษส่วน เซต ความเป็นไปได้ บัญญัติไตรยางศ์ ฯลฯ การสอบวัดความรู้หลังจากเรียนเนื้อหาที่กำหนดให้ภาคเรียน หรือในชั้นหนึ่งๆ เป็นการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประทีนรัตน์ นิยมสิน (2554:18-19) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระวิชาคณิตศาสตร์ และทักษะกระบวนการต่างๆ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการให้เหตุผลทักษะการคิดคำนวณ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความสามารถทางการเรียนหลังจากได้เรียน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ เพื่อเป็นการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

1.9 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

กุหลาบ สีหาพงษ์ (2550 : 39) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่างๆ ของแต่ละสาขาวิชาเป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคล

ว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมการจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์

ทิวต์ล มณีโชติ (2549:2) ได้กล่าวถึง การวัดผล หมายถึง กระบวนการการกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะ ของสิ่งของที่ต้องการวัดโดยสิ่งที่ต้องการวัด นั้น เป็นผลมาจากการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกัน เช่น การวัดผล การเรียนรู้สิ่งที่ต้องการวัด คือ ผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน

ชนิษฐา อินนวล (2554:59) ได้กล่าวถึง การวัดผล คือ กระบวนการหรือเทคนิค วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลจากนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรม ความหมายของการประเมินพัฒนาการ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในเนื้อเรื่องหรือในเนื้อหาต่างๆ เพื่อวัดความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

1.10 หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

ชนิษฐา อินนวล (2554:59-62) ได้กล่าวถึง การประเมินพัฒนาการเด็กระดับก่อนประถมศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่อง และส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติ ตามตารางกิจกรรมประจำวัน และครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ พัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ครูซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการเด็ก จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจพัฒนาการเด็กวัย 3 – 6 ปี อย่างดี และต้องเข้าใจโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่าจะประเมินเมื่อไรและอย่างไร ต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือ และวิธีการที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติและนิยมใช้กันมาก คือ การสังเกตซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่อง และบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมออาจกล่าวได้ว่าครู หรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็ก ต้องคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

1. การประเมินต้องประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน
2. เน้นการประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ
3. สภาพแวดล้อมการประเมินต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับการทำกิจกรรมประจำวันของเด็ก โดยจัดการประเมินให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติ
4. เน้นการประเมินตามสภาพความเป็นจริง โดยมีการสะสมงานของเด็กเป็นรายบุคคล

5. การประเมินต้องจัดทำอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน การใช้เครื่องมือ และการจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

6. ไม่ใช่แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเด็กก่อนระดับประถมศึกษา ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กระดับก่อนประถมศึกษา จะต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็ก ในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ดังปรากฏในหลักสูตรระดับก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 ของกรมวิชาการอย่างละเอียด จึงจะทำให้ดำเนินการประเมินพัฒนาการได้อย่างถูกต้อง และตรงกับความเป็นจริง

2. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึก และประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเหมาะที่จะใช้บันทึกพฤติกรรมของเด็ก การบันทึกรายวัน เหมาะกับการบันทึกกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นขึ้นเรียนทุกวัน การบันทึก การเลือกของเด็กหรือการเลือกมุมต่าง ๆ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงเน้นหน้าที่ของครูที่จะเลือกเครื่องมือประเมินพัฒนาการที่เหมาะสมให้ได้ เพื่อจะได้ผลของการพัฒนาการที่ถูกต้องตามความต้องการ

3. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ประเมิน และบันทึกพัฒนาการแล้ว ก่อนจะลงมือประเมินและบันทึกจะต้องอ่านคู่มือหรือคำอธิบายวิธีใช้เครื่องมือ นั้น ๆ อย่างละเอียด แล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏคู่มือ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

4. ประเมินและสรุป การประเมินพัฒนาการของเด็กระดับก่อนประถมศึกษา นั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ผลการประเมิน การตีความหมาย และการตัดสินคุณค่า ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏในเครื่องมือประเมิน และบันทึกพัฒนาการ เช่น การประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็ก อายุ 3 – 4 ปี ปรากฏว่ายังเดินขึ้นบันไดสลับเท้าไม่ได้ ก็ต้องมาตีความหมายว่า กำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะเดินสลับเท้าขึ้นบันได อาจสรุปได้ว่า พัฒนาการ กล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่เหมาะสมกับวัย ต้องจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป การประเมินและสรุปนั้น ต้องดูผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง มิใช่เพียงครั้งเดียว หรือนำเอาผลการประเมินเพียงครั้งเดียวมาสรุป อาจทำให้เกิดผิดพลาดได้

5. รายงานผล เมื่อได้ผลการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ครูจะต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลนี้ไปยังผู้ใด และเพื่อจุดประสงค์อะไร และจะต้องใช้รูปแบบใดสำหรับรายงาน ตามที่ปฏิบัติกัน จะต้องรายงานผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ทราบว่าการกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้เด็กนั้น เน้นส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กต่อไป

6. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ครูต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เกี่ยวกับการพัฒนาการเด็ก เป็นเรื่องสำคัญมาก ครูควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเด็ก ครูจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาโรงเรียน ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง ความสำคัญของตนเอง และต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองในการพัฒนาการเด็กของตน การประเมินพัฒนาการ การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ทั้งนี้ ให้มุ่งนำข้อมูลการประเมินมาพิจารณาปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตาม

จุดหมายของหลักสูตร การประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก (กระทรวงศึกษาธิการ 2546) ดังนี้

1. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำมาพัฒนาเด็ก
2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
3. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
4. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
5. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลาย เหมาะกับเด็ก รวมทั้ง ใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้านไม่ควรใช้การทดสอบ

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 3 – 5 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล จากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กระดับก่อนประถมศึกษาจะมีวิธีการ เครื่องมือการบันทึก และประเมินพัฒนาการดังต่อไปนี้

1. การสังเกต และการบันทึก การสังเกตมี 2 แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่งคือ การสังเกตแบบไม่เป็นการ เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวัน และเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น และครูจัดบันทึกไว้ การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็ก สามารถใช้แบบง่าย คือ 1.1 แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกพฤติกรรมเฉพาะอย่าง โดยบรรยายพฤติกรรมของเด็ก 1.2 การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยาย ก็มักจะเน้นเฉพาะเด็กรายที่ต้องการศึกษา ข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยให้ครูได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้น สำหรับวินิจฉัยเด็กว่าสมควรจะได้รับคำปรึกษา เพื่อลดปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี 1.3 แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็กแต่ละคน ได้

ค่อนข้างละเอียดเหมาะสมกับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา 1.4 การบันทึกการเลือกของเด็ก ได้แก่ การบันทึกสิ่งที่เด็กเลือกปฏิบัติกิจกรรมหรือเลือกมุนเล่น

2. การสนทนา สามารถสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลเพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรม หรือบันทึกรายวัน

3. การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นและควรจัดในสภาวะแวดล้อม ที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเครียด และวิตกกังวล ครูควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้ครูสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้ โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

4. การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้า แต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล โดยการจัดรวบรวมไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นวิธีการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็กโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดมุ่งหมาย ที่ชัดเจน แสดงการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมแบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น แบบสอบถามจากผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อครูจะได้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวเด็กอย่างชัดเจนและถูกต้อง

สรุปได้ว่า การประเมินต้องประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน เน้นการประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ และประเมินจากสภาพจริง สภาพแวดล้อมการประเมินต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับการทำกิจกรรมประจำวันของเด็ก

1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประทีนรัตน์ นิยมสิน (2554) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. พบว่า

1)วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAIและเทคนิค TGT ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มสูงและต่ำ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิคTGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มปานกลาง ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

3) ทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT แตกต่างกัน และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงแตกต่างจากกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำปานกลาง คมนัย (2550) ได้ศึกษา ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่องทศนิยม ปฏิสัมพันธ์และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ ที เอ ไอ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ ที เอ ไอ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน คือหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทิน ศรีทองทา (2550) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยโปรแกรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ TAI กับโปรแกรมการเรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้และด้านทักษะในกลุ่มที่เรียนแบบโปรแกรมแบบร่วมมือ TAI และกลุ่มที่เรียนด้วยโปรแกรมตามปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิชุดิ สารสุวรรณ (2551) ได้ศึกษาทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชนิษฐา อินนวล (2554) ได้ศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอชายแดน จังหวัดตาก พบว่า 1. สภาพการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในอำเภอชายแดน จังหวัดตาก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการ และด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการนิเทศภายในมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในอำเภอชายแดน จังหวัดตาก โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการนิเทศภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอชายแดน จังหวัดตาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับจัดกิจกรรมการปั้นดินวัดความสามารถด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 4 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งหมด 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ครั้งนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งหมด 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 2.1 ชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
จำนวน 8 ชุด
- 2.2 แบบทดสอบการวัดและประเมินผล จำนวน 40 ข้อ
- 2.3 แบบสำรวจความพึงพอใจ 1 ฉบับ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.1 การสร้างชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาชุดการเรียนรู้การสอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

3.1.2 ดำเนินการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย จำนวน 8 ชุด

3.1.3 นำชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความเข้าใจ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ตลอดจนการใช้สื่อ อุปกรณ์ และการดำเนินการจัดกิจกรรม ซึ่งมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผศ.สรวงพร กุศลส่ง ประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2. อาจารย์สุภาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. อาจารย์ภณทิลา ดอกจันรี อาจารย์ประจำพิเศษ กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ในการพิจารณาชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เป็นการให้ตัวเลขแทนระดับความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว. 2555 : 133)

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	เห็นด้วย
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.1.4 นำชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาหาค่าเฉลี่ย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมิน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 163) ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ช่วงคะแนน	2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย

ช่วงคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด
ซึ่ง ค่าเฉลี่ยที่ได้มาอยู่ที่ 4.53 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงรายละเอียด
ดังนี้

- ปรับชุดสื่ที่ใช้ในการทำชุดการเรียนการสอน ไม่ควรเป็นสะท้อนแสง
- ปรับให้มีความคงทน

3.1.5 นำชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2 การสร้างแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการวัดและ
ประเมินผล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดแบบทดสอบการวัดและประเมินผล
พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

3.2.2 สร้างแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

3.2.3 นำแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน
เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (IOC) ความเหมาะสม การใช้ภาษา และเพื่อให้แบบทดสอบการวัด
และประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สามารถประเมินได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งมี
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผศ.สรวงพร กุศลส่ง ประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2. อาจารย์สุภาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะ
แนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. อาจารย์ภัณฑิลา ดอกจันรี อาจารย์ประจำพิเศษ กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3.2.4 นำแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ที่ผ่านการ
ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ IOC โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2538 :59) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง	คำถามที่วัดได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น
ให้คะแนน -1 หมายถึง	ข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อสอบที่นำไปใช้ในการวิจัยข้อสอบที่ใช้ได้ คือ ข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งคะแนนที่ได้มาแต่ละข้อคิดแล้วมีค่าอยู่ในระดับ 0.40 – 1 แสดงว่าแบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

3.2.5 นำแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3/2 ที่ศึกษาในรายวิชาการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3.2.6 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยตรวจให้คะแนนข้อที่เด็กตอบถูกต้องได้ คะแนนข้อละ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้คะแนนข้อละ 0 คะแนน และนำผลคะแนนมาวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

3.2.6.1 ค่าความยากง่าย คะแนนที่ได้้อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.69 ซึ่งค่าคะแนนที่ได้มานี้สามารถใช้ได้ เพราะมีค่าอยู่ในระหว่าง 0.20 - 0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:129)

3.2.6.2 ค่าอำนาจจำแนก คะแนนที่ได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.74 ซึ่งค่าคะแนนที่ได้มานี้สามารถใช้ได้ เพราะมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:130)

3.2.6.3 นำแบบทดสอบการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจในรายวิชาการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3.3.2 นำแบบสำรวจความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเหมาะสม ซึ่งมีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผศ.สรวงพร กุศลส่ง ประธานสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. อาจารย์สุภาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. อาจารย์ภณทิลา ดอกจันรี อาจารย์ประจำพิเศษ กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3.3.3 ในการพิจารณาแบบสำรวจความพึงพอใจ เป็นการใช้ตัวเลขแทนระดับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (อนูวัติ คุณแก้ว. 2555 : 133)

1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	เห็นด้วย
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.3.4 นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมิน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเดิร์ต (Lidert) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 163) ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ช่วงคะแนน	2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ช่วงคะแนน	1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ซึ่ง ค่าเฉลี่ยที่ได้ภาพรวมอยู่ที่ 4.54 อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงรายละเอียดดังนี้

3.3.5 นำแบบสำรวจความพึงพอใจ ปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมและจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. วิธีดำเนินการทดลอง

แบบแผนการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 60) ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงแบบแผนการดำเนินการทดลอง

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre- test Post – test Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 249) ตามตาราง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง	ขณะทดลอง	หลังทดลอง
---------------	-----------	----------	-----------

Ex	T1	X	T2
----	----	---	----

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ	Ex	แทน กลุ่มตัวอย่าง
	T1	แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre - test)
	X	แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ชุดการเรียนรู้การสอนการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
	T2	แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post - test)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้การสอน แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าร้อยละทางสถิติโดยใช้ค่าสถิติขั้นพื้นฐานโดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการใช้ชุดการเรียนรู้การสอน โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือ

5.3 ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One -way ANCOVA)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้

6.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

6.1.1 หาคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนน โดยใช้สูตร
 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 76)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 x^2 แทน คะแนนแต่ละช่องยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละช่องยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกช่องทั้งหมดยกกำลังสอง

6.1.3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) การหาความสอดคล้องกันระหว่างคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index Item Objective Congruence หรือ IOC) หาได้จากสูตรต่อไปนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 59)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินใจว่า IOC ถ้ามีค่า 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ แสดงว่าคำถามนั้นใช้ได้

วิธีการ คือ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนในแต่ละข้อ โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง คำถามที่วัดได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น
 ให้คะแนน -1 หมายถึง ข้อคำถามวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น

6.2.2 ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบ

$$s_1^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละช่องยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกช่องทั้งหมดยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ΣX	แทน	คะแนนรวมของนักเรียน
ΣD	แทน	ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียน

4.2 ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 แสดงประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้รายวิชาการ
วัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลำดับ	เรื่องที่ประเมิน	$\bar{x}$	สรุปผล
1	คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	มาก
2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
3	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	มากที่สุด
4	เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.33	มาก
5	ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.67	มากที่สุด
6	ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์	5.00	มากที่สุด
7	มีรูปแบบตรงกับความต้องการของผู้เรียน และมีความคงทน	3.67	มาก
8	ชุดการเรียนรู้สามารถนำไปพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้	5.00	มากที่สุด
9	มีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	4.67	มากที่สุด
10	เร้าความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับกิจกรรม	4.33	มาก
รวม		4.53	มากที่สุด

จากตารางแสดงประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้รายวิชาการวัดผลและ
ประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 จากตารางที่ 4.1
พบว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็ก
ปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดมีจำนวน 6 ข้อซึ่ง
ผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงเป็นลำดับไว้ดังนี้ (1) ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่
5.00 (2) ชุดการเรียนรู้สามารถนำไปพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้ 5.00 (3) สอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 (4) สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67
(5) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 (6) มีความน่าสนใจ
และมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 รองลงมานักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีจำนวน
4 ข้อ คือ(1) คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.33 (2) เหมาะสมกับวัย
ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.33 (3) เร้าความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.33

(4) เราความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 โดยผลของภาพรวมของทุก
 ชื่อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.2 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผล
 พัฒนาการเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	คะแนนพัฒนา
1	นางสาวพิมพ์พร ยศสุพรหม	18	32	+ 14
2	นางสาวพรนิภา มายาตร	19	28	+ 9
3	นางสาวพรพิมล วงคำแสน	24	34	+ 10
4	นางสาวเนตรนภา แสงสุทา	23	34	+ 11
5	นางสาวหนึ่งฤทัย ศรีสด	16	29	+ 13
6	นางสาวสายสุรีย์ อุดอาด	22	26	+ 4
7	นางสาวอวิกา กองถั่น	19	26	+ 7
8	นางสาวพิริญา สนเทียนวัด	15	28	+ 9
9	นางสาวภัทราวรรณ รังสน	17	32	+ 15
10	นายยุทธภูมิ มั่นทรัพย์	20	27	+ 7
11	นางสาวชนากานต์ จันทร์เถร	21	31	+ 10
12	นางสาวจารุวรรณ กันแสน	21	33	+ 12
13	นางสาวสุนารี พิมพ์สอน	22	34	+ 12
14	นางสาวศิริวรรณ ศรีสุข	19	28	+ 9
15	นางสาวกนกวรรณ พรหมจิว	22	32	+ 10
16	นางสาววิชญา มาสีจันทร์	20	31	+ 11
17	นางสาวอุมา แสนแพงดี	18	32	+ 14
18	นางสาวอมรรัตน์ สายโส	19	31	+ 12
19	นางสาววารุณี ทองปลิว	16	27	+ 11
20	นางสาวณัฐมล ลีลา	17	33	+ 16
21	นางสาวศิริเพ็ญ คณาหอม	22	27	+ 5

22	นางสาวรุ่งนภา ดินไทย	22	29	+ 7
23	นางสาวอารีญา แพน้อย	19	23	+ 4
24	นางสาวอนงค์ คุ่มสิงห์	16	32	+ 16
25	นางสาวศุภจิตรา แสงโพธิ์	22	30	+ 8
26	นางสาวอุไรรัตน์ ยินดี	20	35	+ 15
27	นางสาวจามจุรี วันท่า	18	32	+ 16
$\sum X$	-	527	816	287
$\bar{X}$	-	19.51	30.22	10.71
S.D	-	2.38	3.02	-
P	-	48.77	75.55	26.78

จากตารางพบว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 48.77 ซึ่งหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.55 ส่งผลให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีคะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 26.78 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปรียบเทียบผลคะแนนทั้งก่อนและหลังการทดลอง ในภาพรวม

รูปแบบกิจกรรม	ก่อนการจัดกิจกรรม				หลังการจัดกิจกรรม			
	N	$\bar{X}$	S.D	P	N	$\bar{X}$	S.D	P
1. การพัฒนาชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ	27	19.51	2.38	48.77	27	30.22	3.02	75.55

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 พบว่าหลังการจัดกิจกรรมนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยก่อนที่นักศึกษาจะได้รับการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ทำการทดสอบก่อนเรียนพบว่าคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 19.51 และถ้าคิดเป็นร้อยละ 48.77 ซึ่งหลังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็ก

ปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 พบว่านักศึกษามีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 30.22 ซึ่งถ้าคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 75.55 ส่งผลให้ผลความต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 26.78

ตารางที่ 4.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

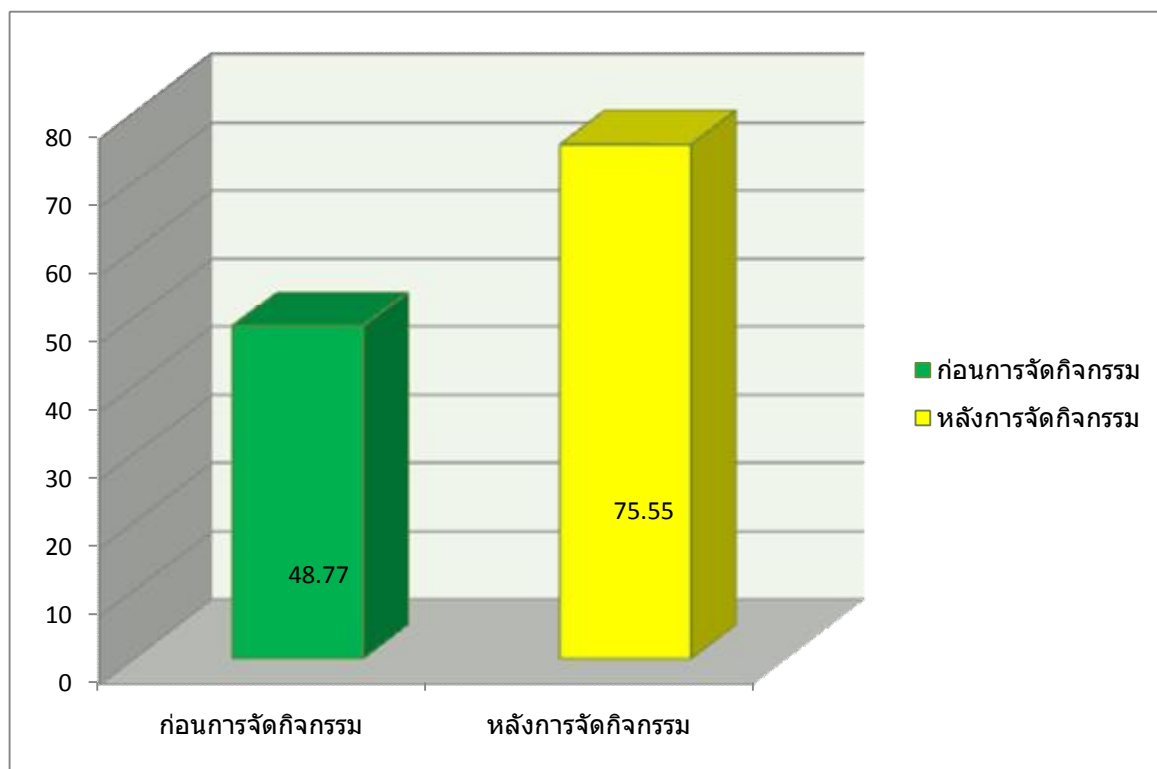
ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	$\bar{x}$	สรุปผล
1	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอน	4.63	มากที่สุด
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา	4.44	มาก
3	การจัดกิจกรรมมีลำดับขั้นตอน	4.59	มากที่สุด
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องสำคัญ เข้าใจง่าย และไม่น่าเบื่อ	4.74	มากที่สุด
5	การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียนเนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน	4.44	มาก

6	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.59	มากที่สุด
7	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ และมีส่วน ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.41	มาก
8	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเข้าใจเนื้อหาได้ ง่ายขึ้น	4.56	มากที่สุด
9	นักศึกษามีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ ปรึกษา	4.41	มาก
10	ศึกษานำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับ ปฐมวัย	4.52	มากที่สุด
11	ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียด เกี่ยวกับการเรียนการสอน	4.63	มากที่สุด
12	เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์	4.52	มากที่สุด
รวม		4.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษา 3/4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยข้อที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดมีจำนวน 8 ข้อซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงเป็นลำดับไว้ดังนี้ (1) เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องสำคัญ เข้าใจง่าย และไม่น่าเบื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.74 (2) ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 (3) กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 (4) เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 (5) การจัดกิจกรรมมีลำดับขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 (6) นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น 4.56 (7) เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.52 (8) นักศึกษานำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.52 รองลงมานักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีจำนวน 4 ข้อ คือ (1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 (2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียนเนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.44 (3) นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 (4) นักศึกษามีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา

มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 โดยผลของภาพรวมของทุกข้อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพที่ 4.1 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียน

จากภาพที่ 4.1 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment research) การศึกษาผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ ชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาโดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

5.1 วัดคุณสมบัติของการวิจัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัดคุณสมบัติของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ พบว่าประสิทธิภาพของชุด

การเรียนการสอนชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษา 3/4 โดยผลของภาพรวมของทุกข้อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 48.77 ซึ่งหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.55 ส่งผลให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีคะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 26.78 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักศึกษา 3/4 ต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยผลของภาพรวมของทุกข้อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยผลของภาพรวมของทุกข้อนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ชุดการเรียนการสอนใช้เป็นแนวปฏิบัติในการศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ มีความแปลกใหม่นักศึกษาจึงสนใจที่จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่าหลังการจัดกิจกรรมนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนคิดเป็นคะแนนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 48.77 และหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 75.55 ส่งผลให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมี

คะแนนพัฒนาขึ้นคิดเป็นร้อยละ 26.78 สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีการนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 134) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. ผลความพึงพอใจของนักศึกษา 3/4 ต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนการสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ พบว่าภาพรวมของทุกข้อที่ทำการประเมินนักศึกษามีผลความพึงพอใจโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดกิจกรรมครูปล่อยให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจโดยยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาอย่างเต็มความสามารถ และสนุกกับการปฏิบัติกิจกรรม

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.4.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือการนำเข้าสู่บทเรียนต้องน่าสนใจ เหมาะสม กระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการเรียน นอกจากนี้การแบ่งกลุ่มต้องเป็นไปตามเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ และไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าด้อย

5.4.1.2 การจัดกิจกรรมครูควรมีการเตรียมความพร้อมเรื่องชุดการเรียนการสอน และอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และสร้างชุดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนด้านอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). ศูนย์พัฒนาหลักสูตร “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ” เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดอันดับที่ 4 โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2544ก). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ : เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- กุหลาบ สีหาพงศ์. (2550). การเปรียบเทียบความรู้สึกลึกซึ้งจำนวน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา : มหาสารคาม.
- ชนิษฐา อินนวล. (2554). แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ลังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอชายแดน จังหวัดตาก. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- ประทีนรัตน์ นิยมสิน. (2554). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ทศนา แคมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิธิินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป
- ทิวต์ธ มณีโชติ. (2549). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นนทบุรี: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- พุดธิตา ดอนฟุ้งไพร. (2548) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบปกติ. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- วิภา เพ็ชรเจริญรัตน์. (2555) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2546).การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้(Cooperative Learning).วารสารการวัดผลการศึกษา: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ :เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป
แบบเนจเม้นท์.

สุทิน ศรีทองทา. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่6 ที่เรียนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือTAI กับโปรแกรมการเรียนรู้ตามปกติ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.

วิชุดิ สารสุวรรณ. (2551). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยเทคนิค
การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบทีมแข่งขัน (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการคอมพิวเตอร์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.ถ่ายเอกสาร.

ปาณิสรา คมนัย. (2551). ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในหน่วยการเรียนรู้ทศนิยม ปฏิสัมพันธ์และความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบที.เอ.ไอ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลำปาง : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. ถ่าย
เอกสาร.

บุญชม ศรีสะอาด.(2541). การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :2020 เวิลด์มีเดีย

ศิริกานดา แหยมคง. (2553). การสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง สถิติสำหรับการวิจัย
เบื้องต้นของผู้เรียนรายวิชาการวิจัยทางธุรกิจ.โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ล้วน สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างข้อสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

<http://www.learners.in.th/blogs/posts/180524> (ค้นคืนวันที่ 20 พฤศจิกายน 2556)

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยในชั้นเรียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่ง

คุณวุฒิ ปริญญาโท กศ.ม.

ประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อาจารย์สุภาภรณ์ ชูสาย อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

อาจารย์ภัณฑิลา ดอกจันทร์ อาจารย์ประจำพิเศษกลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน อาจารย์สุภาภรณ์ ชุสาย

ด้วย ดิฉันนางสาวมยุรี สีสอนการตำแหน่งอาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติการสอนรายวิชาการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้ ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๕๖ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวมยุรี สีสอนการ)

อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน อาจารย์ภัณฑิลา ดอกจันทร์

ด้วย ดิฉันนางสาวมยุรี สีสอนการตำแหน่งอาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติการสอนรายวิชาการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้ ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๕๖ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวมยุรี สีสอนการ)

อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ที่.....วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวงพร กุศลส่ง

ด้วย ดิฉันนางสาวมยุรี สีสอนการตำแหน่งอาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ปฏิบัติการสอนรายวิชาการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้ ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๕๖ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้

ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ เป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ
ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวมยุรี สีสอนการ)

อาจารย์ประจำพิเศษ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้

- แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมชุดการเรียนรู้การสอนรายวิชาการวัดผล และ ประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3/4
- แบบประเมินความพึงพอใจ
- แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
- แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแผนบริหารการสอนตามกรอบมาตรฐาน อุดมศึกษา (TQF)

เลขที่ข้อสอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
คณะครุศาสตร์

วิชา การวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

คำชี้แจง : ข้อสอบมี 1 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 จงเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 1 จงเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด

1. การประเมินมีความสำคัญอย่างไร
 - ก. เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะบ่งชี้ได้ว่ากิจกรรมที่จัดให้เด็กตรงตามเป้าหมายหรือไม่เพียงใด
 - ข. เป็นหน้าที่ของครูที่จะประเมิน
 - ค. ฝึกทักษะกระบวนการคิดของครูในการประเมินเด็ก
 - ง. การประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของครู
2. ข้อใด **ไม่ใช่** ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลในโรงเรียน

ก. งานระเบียบวิธีการ	ข. งานเทคนิค
ค. งานบุคลากรวัดผล	ง. งานสัมภาษณ์
3. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายในการวัดและประเมินผลในกระบวนการเรียนการสอนระดับปฐมวัย
 - ก. การวัดและประเมินผลก่อนการสอน
 - ข. การวัดและประเมินผลระหว่างการสอน
 - ค. การวัดและประเมินการเรียนรู้เป็นรายบุคคล
 - ง. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

4. การประเมินผลในระดับอนุบาลต้องให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ยกเว้นด้านใด

ก. อารมณ์	ข. ร่างกาย
ค. สติปัญญา	ง. พฤติกรรม

5. ข้อใดคือวิธีการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ก. การสังเกต	ข. ใช้แบบสอบถาม
ค. การระดมสมอง	ง. การดูแฟ้มผลงาน

6. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กคือข้อใด

ก. มีสื่อวัสดุอุปกรณ์	ข. มีโทรทัศน์ไว้สำหรับให้เด็กได้ดู
ค. จัดห้องเรียนให้มีสื่อทางเทคโนโลยีมากๆ	ง. จัดการเรียนการสอนตามความต้องการของครู เพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

7. การสัมภาษณ์อาจเกิดขึ้นระหว่างครูกับเด็ก หรือระหว่างครูกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก การสัมภาษณ์ต่างจากการสังเกตตามข้อใด

ก. การสัมภาษณ์เปิดโอกาสให้มีการซักถามในสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการทราบ	ข. การสัมภาษณ์เป็นการดูพฤติกรรมของเด็ก
ค. เป็นการประเมินแบบสาระสนเทศ	ง. เป็นการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอน

8. เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้ คือ พัฒนาการด้านใดของเด็กปฐมวัย

ก. ด้านร่างกาย	ข. ด้านอารมณ์
ค. ด้านสังคม	ง. ด้านสติปัญญา

9. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่

ก. ด้านร่างกาย	ข. ด้านอารมณ์
ค. ด้านสังคม	ง. ด้านสติปัญญา

10. ประสพการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ด้านมิติสัมพันธ์คือข้อใด

17. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย คือ ข้อใด

ก. วุฒิภาวะ	ข. ปัจจัยทางชีวภาพ
ค. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม	ง. พันธุกรรม

18. ข้อใด **ไม่ใช่** อิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ก. ลักษณะทางกายภาพ	ข. ระดับวุฒิภาวะ
ค. ความสามารถทางสมอง	ง. การเรียนรู้

19. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างและส่วนประกอบของร่างกายด้านใด

ก. วุฒิภาวะ	ข. สรีรวิทยา
ค. พันธุกรรม	ง. สิ่งแวดล้อม

20. เด็กปฐมวัยจะมีฟันน้ำนมครบ 20 ซี่ ช่วงอายุเท่าใด

ก. 3 ปี	ข. 4 ปี
ค. 5 ปี	ง. 6 ปี

21. ความต้องการของเด็กปฐมวัย 3-5 ปี คือข้อใด

ก. ความรัก ความเอาใจใส่เลี้ยงดูอย่างสม่ำเสมอ	ข. การช่วยเหลือตนเอง
ค. ความเป็นอิสระที่จะเรียนรู้สิ่งรอบตัว	ง. ความเข้าใจกลไกของสิ่งต่างๆ

22. พฤติกรรมการวิ่งหนี หลบซ่อน ร้องไห้ ตัวเกร็ง คือ สภาวะทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยข้อใด

ก. ทางบวก	ข. ทางลบ
ค. การรับรู้	ง. การตอบสนอง

23. ข้อใด **ไม่ใช่** ความแตกต่างทางด้านอารมณ์และจิตใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

ก. แบบอารมณ์ดี	ข. อารมณ์หงุดหงิด
ค. อารมณ์ไม่แน่นอน	ง. อารมณ์รับรู้

24. พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยไม่สนใจเอาใจใส่ลูกหรือทอดทิ้งลูก จะทำให้เด็กรู้สึกอย่างไร
- ก. ว้าวุ่น ข. มองโลกในแง่ดี
- ค. ทำให้ลูกมีกำลังใจ ง. เป็นคนเจ้าอารมณ์
25. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของเด็กปฐมวัยแต่ละคนที่มีความแตกต่างระหว่างสังคม อันเนื่องมาจากอิทธิพลที่มีปัจจัยหลายอย่าง ยกเว้นข้อใด
- ก. ลักษณะเพศ ข. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- ค. การอบรมขัดเกลาทางสังคม ง. การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
26. ความแตกต่างทางสติปัญญาระหว่างบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยแต่ละคนที่มีอัตราการพัฒนาไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยหลายอย่าง ยกเว้นข้อใด
- ก. ระดับสติปัญญา ข. ลักษณะทางเพศ
- ค. ภาวะโภชนาการ ง. ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
27. ข้อใด **ไม่ใช่** การแสดงความฉลาดเกินวัยของเด็กปฐมวัย
- ก. เด็กมีคำศัพท์ก้าวหน้าเกินวัย ข. เป็นเจ้าของคลังความรู้
- ค. แสดงความอยากรู้อยากเห็น ง. เด็กแสดงพฤติกรรมตามอารมณ์อย่างเหมาะสม
28. พัฒนาการทางการรู้คิดของเด็กปฐมวัย เด็กจะเริ่มพัฒนาการใช้ภาษาได้ดีขึ้น เริ่มรู้การใช้สัญลักษณ์หรือสัญญาณ เป็นพัฒนาการเด็กปฐมวัยช่วงอายุเท่าใด
- ก. 2-4 ปี ข. 3-4 ปี
- ค. 5-6 ปี ง. 6-7 ปี
29. ข้อใดเป็นบทบาทของครูในการประเมินผลพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
- ก. การวางแผนการประเมิน ข. ประเมินตามความสนใจของครู
- ค. การประเมินต้องดูภูมิภาคของเด็กเป็นหลัก ง. ประเมินจากสิ่งแวดล้อมทางภาษาของเด็ก
30. ข้อใด **ไม่ใช่** จุดมุ่งหมายของการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย
- ก. เพื่อเข้าใจพฤติกรรมเด็ก ข. เพื่อประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- ค. เพื่อนำข้อมูลมาแปลความหมาย ง. เพื่อเป็นการรายงานผลของครู

31. ข้อใด ไม่จัดอยู่ในประเภทของการสังเกตของเด็กปฐมวัย
ก. การสังเกตโดยการเข้าร่วม	ข. การสังเกตโดยไม่เข้าร่วม
ค. สังเกตแบบเป็นทางการ	ง. เป็นประเภทของการสังเกตทุกข้อ
32. ข้อใด ไม่ใช่ จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยการสัมภาษณ์
ก. สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก	ข. กระตุ้นให้เด็กคิดและเรียนรู้
ค. เพื่อค้นพบสิ่งที่ผิดในตัวเด็ก	ง. ช่วยให้ปรับพฤติกรรมของเด็กได้
33. ข้อใด ไม่ใช่ ประเภทของการสัมภาษณ์
ก. การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ	ข. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
ค. การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ	ง. การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง
34. ข้อใดเป็นขั้นตอนการสัมภาษณ์ที่ครูจะต้องเตรียมคำถามให้พร้อมในการสัมภาษณ์เด็ก
ก. การกำหนดจุดมุ่งหมาย	ข. การเตรียมเครื่องมือ
ค. การฟังเด็กในการให้สัมภาษณ์	ง. ขั้นตอนการสัมภาษณ์
35. ข้อใด ไม่ใช่ ข้อจำกัดของการสัมภาษณ์
ก. คำถามที่ใช้สัมภาษณ์	ข. จำนวนคนผู้ให้สัมภาษณ์
ค. จำนวนเวลาที่ใช้ในการตอบคำถาม	ง. การตีความและการวิเคราะห์ข้อมูล
36. ข้อใดคือความหมายของการวัดและประเมินพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยโดยใช้แฟ้มสะสมงาน
ก. เก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	ข. แฟ้มเก็บแบบทดสอบของเด็กปฐมวัย
ค. แฟ้มเขียนบันทึกพฤติกรรมเด็กปฐมวัย	ง. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เด็ก
37. ข้อใด ไม่ใช่ พัฒนาการของการปรับพฤติกรรมของเด็ก
ก. พฤติกรรมการปรับตัว	ข. พฤติกรรมส่วนตัว
ค. พฤติกรรมมอเตอร์	ง. พฤติกรรมทางสังคม
38. ข้อใด คือ ความหมายของแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัย
ก. Test for Pre-school Children	ข. Test for infants

ค. Test for school-Age Children

ง. Bender-Gestalt Test

39. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมีจุดประสงค์เพื่ออะไร

ก. เพื่อวัดพัฒนาและความพร้อมของเด็ก

ข. เพื่อวัดความฉลาดของเด็ก

ค. เพื่อวัดความก้าวหน้าในการทำงานของเด็ก

ง. เป็นหน้าที่ของครูที่ต้องวัด

40. สารนิทัศน์ (Documentation) ส่วนสำคัญที่นำมาเป็นตัวอย่างแสดงให้ผู้อื่นเห็น ข้อใด **ไม่ใช่** ประโยชน์ของการจัดทำสารนิทัศน์

ก. เรียนรู้เด็กเป็นรายบุคคล

ข. เห็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน

ค. ช่วยพัฒนางานสอนอย่างต่อเนื่อง

ง. แสดงความก้าวหน้าของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน

แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3
ที่ศึกษาในรายวิชา “การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย”
ณ ห้องเรียน 28101 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 ปี - 30 ปี
3. ชั้นปีที่ 3/4
4. คณะครุศาสตร์ เอกการศึกษาปฐมวัย
5. อาจารย์ผู้สอน.....

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจ

คำสั่ง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	พึงพอใจอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจพอสมควร
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย หรือค่อนข้างต่ำ
1	หมายถึง	พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจค่อนข้างมาก

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		พึงพอใจ อย่างยิ่ง	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ พอสมควร	พึงพอใจ น้อย หรือ ค่อนข้าง ต่ำ	พอใจน้อย เป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจ ค่อนข้างมาก
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอน					
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา					
3	การจัดกิจกรรมมีลำดับขั้นตอน					

4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องสำคัญ เข้าใจง่าย และไม่น่าเบื่อ					
5	การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียนเนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน					

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		พึงพอใจ อย่างยิ่ง	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ พอสมควร	พึงพอใจ น้อย หรือ ค่อนข้าง ต่ำ	พอใจน้อย เป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจ ค่อนข้างมาก
		5	4	3	2	1
6	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
7	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ และมีส่วน ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
8	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเข้าเนื้อหาได้ ง่ายขึ้น					
9	นักศึกษามีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ ปรึกษา					
10	นักศึกษานำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับ ปฐมวัย					
11	ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียด เกี่ยวกับการเรียนการสอน					
12	เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ

ใบงานที่ 1

คำสั่ง

- 1.วิเคราะห์ขั้นตอนพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย
2. นำเสนอภายในกลุ่มโดยใช้เทคนิคการอภิปรายแบบการพูดรอบวง ,แสดงแผนผังหรือ my mapping
3. ร่วมอภิปรายที่ละกลุ่ม

[illegible]

ใบงานที่ 2

ชื่อกลุ่ม.....

- คำสั่ง**
1. สร้างชุดแบบประเมินพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย
 2. นำเสนอภายในกลุ่มโดยใช้เทคนิคการอภิปรายแบบการพุดรอบวง ,แสดงแผนผังหรือ my mapping
 3. ร่วมอภิปรายทีละกลุ่ม

ใบงานที่ 3

ชื่อกลุ่ม.....

- คำสั่ง**
1. วิเคราะห์ขั้นตอนพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจของเด็กปฐมวัย
 2. นำเสนอภายในกลุ่มโดยใช้เทคนิคการอภิปรายแบบการพูดรอบวง ,แสดงแผนผังหรือ my mapping
 3. ร่วมอภิปรายที่ละกลุ่ม

ใบงานที่ 5

ชื่อกลุ่ม.....

คำสั่ง 1.วิเคราะห์ขั้นตอนพัฒนาการสังคมของเด็กปฐมวัย

- คำสั่ง**
1. สร้างชุดแบบประเมินพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย
 2. นำเสนอภายในกลุ่มโดยใช้เทคนิคการอภิปรายแบบการพูดรอบวง ,แสดงแผนผังหรือ my mapping
 3. ร่วมอภิปรายทีละกลุ่ม

ใบงานที่ 8

ชื่อกลุ่ม.....

- คำสั่ง**
1. สร้างชุดแบบประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย
 2. นำเสนอภายในกลุ่มโดยใช้เทคนิคการอภิปรายแบบการพูดรอบวง ,แสดงแผนผังหรือ my mapping
 3. ร่วมอภิปรายทีละกลุ่ม

มคอ.3

	รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3)
	คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
	หลักสูตรสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา	
1072601	ชื่อรายวิชา (การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย) ชื่อรายวิชา (Assessment for Early Childhood)
2. จำนวนหน่วยกิต	
3(2-2-5)	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา	
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย	
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน	
4.1 อ.มยุรี สีสอนการ	ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
4.2	อาจารย์ผู้สอน
4.3	อาจารย์ผู้สอน
5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน	
ภาคการศึกษาที่ 2 ชั้นปีที่ 3 (ตามแผนการเรียน)	
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)	

-
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)
-
8. สถานที่เรียน สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ห้อง 28101 คณะครุศาสตร์ และตึก 14 สำนักงานอธิการบดี ห้อง 14601 และ 14404 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งสุดท้าย 10 ตุลาคม 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

- 1.1 เพื่อศึกษาความหมายของการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.2 เพื่อศึกษาความสำคัญของการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.3 เพื่อศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.4 เพื่อศึกษาเทคนิคการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.5 เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.6 เพื่อสร้างและใช้เครื่องมือการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 1.7 เพื่อรายงานผลการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

- 2.1 อธิบายความหมายของการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.2 อธิบายความสำคัญของการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.3 อธิบายแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.4 อธิบายเทคนิคการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.5 อธิบายและวิเคราะห์พัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.6 อธิบายการสร้างและใช้เครื่องมือการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- 2.7 อธิบายรายงานผลการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายของรายวิชา

รายวิชาการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นวิชาหนึ่งในหมวดวิชาชีพครู กลุ่มวิชาการศึกษาศาสตร์ มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาความหมาย ความสำคัญ แนวคิด หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เทคนิคการประเมินพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การวิเคราะห์พัฒนาเด็กปฐมวัย การสร้างและใช้เครื่องมือสำหรับการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การร่วมมือกับผู้ปกครองในการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย และการรายงานผลการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมงต่อภาคการศึกษา			
	บรรยาย	การฝึกปฏิบัติ/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง	สอนเสริม
3(2-2-5)	บรรยาย 1 ชม.	มีการฝึกปฏิบัติ 2 ชม.	การศึกษาด้วยตนเอง 1 ชม.	ไม่มี

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

ตารางการให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

รายวิชา	อาจารย์ผู้สอน	วัน-เวลา ให้คำปรึกษา	สถานที่หรือหมายเลขห้องผู้สอน	หมายเลขโทรศัพท์ผู้สอน	ที่อยู่ของ E-mail ผู้สอน	รวมจำนวน ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ที่ให้คำปรึกษา
1072601 การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย	อ.มยุรี สีสอนการ	จ-ศ เวลา 12.00-13.00 น.	ห้องพัสดุ สาขาปฐมวัย	08-46186964	Yuree_w@hotmail.com	1 ชม.

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้	1.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	1.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1. ตระหนักในคุณค่า และคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต 2. มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม 3. มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม 4. สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขปัญหาคได้ 5. เคารพสิทธิผู้อื่น และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น 6. เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ 7. มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพของตน	1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 2. บรรยาย/เอกสาร 3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม จากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 4. สรุปเนื้อหา	1. สังเกตการทำงานกลุ่ม 2. การนำเสนอรายงานของกลุ่ม 3. อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์

2. ด้านความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้	2.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	2.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1. มีความรู้ความเข้าใจในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย 2. มีทักษะการคิด และการวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ	1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 2. บรรยาย/เอกสาร 3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 4. การคิดและการวิเคราะห์ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 5. สรุปเนื้อหา	1. สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว 2. การนำเสนอรายงานของกลุ่มงานเดี่ยว 3. อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 ผลการเรียนรู้	3.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	3.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1. มีการพัฒนาความสามารถทางทักษะการคิด และการวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ เพื่อการป้องกันและการแก้ไขปัญหา อย่างเป็นระบบ และอย่างสร้างสรรค์ ฯลฯ	1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 2. บรรยาย/เอกสาร 3. ปฏิบัติกิจกรรมจากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 4. สรุปเนื้อหา	1. สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว 2. การนำเสนอรายงานของกลุ่ม งานเดี่ยว 3. อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์ 4. ประเมินผลจากการสอบกลางภาคเรียนและการสอบปลายภาคเรียน

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ผลการเรียนรู้	4.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	4.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1. การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียนด้วยกัน 2. ความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม 3. การพึ่งพาตนเอง โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4. มีความรับผิดชอบต่อการทำงานในชั้นเรียน และงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา 5. เคารพในสิทธิผู้อื่น และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น	1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 2. บรรยาย/เอกสาร 3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 4. สรุปเนื้อหา	1. สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว 2. การนำเสนอรายงานของกลุ่ม งานเดี่ยว 3. อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์ 4. นำแบบประเมินไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ผลการเรียนรู้	5.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	5.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
-------------------	------------------------	------------------------------

1. การสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยการทำกิจกรรมในชั้นเรียน และการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 2. การคิด และการวิเคราะห์ข้อมูล จาก การศึกษากรณีศึกษา 3. การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อ การค้นหาข้อมูล 4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ สื่อสาร เช่น การส่งงานทาง e-mail	1. ศึกษาเอกสารประกอบการ สอน 2. บรรยาย/เอกสาร 3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม จาก แผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ 4. การศึกษาด้วยตนเองจาก แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ และสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ 5. สืบค้นข้อมูล อ้างอิงจาก แหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือ จาก อินเทอร์เน็ต, ห้องสมุด 6. สรุปเนื้อหา	1. การนำเสนอรายงานของกลุ่ม ผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ 2. การสอบ 3. สร้างแบบทดสอบ และสามารถ ลงไปใช้กับเด็กปฐมวัยได้	
---	---	---	--

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ลำดับ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ใน การสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			
1	ปฐมนิเทศ เนื้อหาตาม หลักสูตร แนวทางการ เรียนการสอน บทบาท หน้าที่ ภาระงานและ ความรับผิดชอบของ นักศึกษา	1	3	บรรยาย อภิปราย มอบหมายงาน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
2-3	ความรู้พื้นฐานและ ประเมินผลพัฒนาการ เด็กปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย มอบหมายงาน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
4	หลักการจัดการศึกษา ปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย มอบหมายงาน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
5	พัฒนาการของเด็ก	1	3	บรรยาย อภิปราย	Power point	อ.มยุรี สีสอนการ

	ปฐมวัย			มอบหมายงาน	เอกสารประกอบ การบรรยาย	
6	การวัดและประเมินผล พัฒนาการของเด็ก ปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย มอบหมายงาน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
สอบกลางภาคเรียน						
8-9	การวัดและประเมินผล การรู้คิดของเด็กปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย มอบหมายงาน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
10	เครื่องมือวัดและ ประเมินผลพัฒนาการ เด็กปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย สร้างแบบประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
11	การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบทดสอบ	1	3	บรรยาย อภิปราย สร้างแบบประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
12	การประเมินจากสภาพ จริง	1	3	บรรยาย อภิปราย สร้างแบบประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
13-14	การรายงานผลการวัด และประเมินเด็กปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย สร้างแบบประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน และปฏิบัติการ ทดลองใช้แบบ ประเมินพัฒนาการ เด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้านในสถานศึกษา	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ
15	วิเคราะห์พัฒนาการเด็ก ปฐมวัย	1	3	บรรยาย อภิปราย สร้างแบบประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน และปฏิบัติการ ทดลองใช้แบบ	Power point เอกสารประกอบ การบรรยาย	อ.มยุรี สีสอนการ

				ประเมินพัฒนาการ เด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้านในสถานศึกษา		
สอบปลายภาค						

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	การเรียนรู้ด้าน	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนการประเมิน
1	คุณธรรม จริยธรรม	1.1 คุณธรรม จริยธรรม ที่ต้องพัฒนา - ตระหนักในคุณค่า และคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต - มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม - มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตาม - สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขปัญหาคิดเห็นจากผู้อื่น - เคารพสิทธิผู้อื่น และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น - เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ - มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพของตน	สังเกต	1-15	

		1.2 วิธีการสอน - ศึกษาเอกสารประกอบการสอน - บรรยาย/เอกสาร - ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม จากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ - สรุปเนื้อหา 1.3 วิธีการประเมินผล - สังเกตการทำงานกลุ่ม - การนำเสนอรายงานของกลุ่ม - อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์			
2	ความรู้	2.1 ความรู้ที่ต้องการได้รับ - มีความรู้ความเข้าใจในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย - มีทักษะการคิด และการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ 2.2 วิธีการสอน - ศึกษาเอกสารประกอบการสอน - บรรยาย/เอกสาร - ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ - การคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ - สรุปเนื้อหา 2.3 วิธีการประเมินผล - สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว - การนำเสนอรายงานของกลุ่ม งานเดี่ยว - อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์	สังเกต	1-15	
3	ทักษะทางปัญญา	3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องการพัฒนา - มีการพัฒนาความสามารถทางทักษะการคิด และการวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ เพื่อการป้องกันและการ	สังเกต	1-5	

		แก้ไขปัญหา อย่างเป็นระบบ และ อย่างสร้างสรรค์ ฯลฯ 3.2 วิธีการสอน - ศึกษาเอกสารประกอบการสอน - บรรยาย/เอกสาร - ปฏิบัติกิจกรรมจากแผนผังการคิด และการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่ กำหนดให้ - สรุปเนื้อหา 3.3 วิธีการประเมินผล - สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว - การนำเสนอรายงานของกลุ่ม งาน เดี่ยว - อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดง การคิด การวิเคราะห์ - ประเมินผลจากการสอบกลางภาค เรียนและการสอบปลายภาคเรียน			
--	--	---	--	--	--

4	ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	4.1 ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ ที่ต้องการพัฒนา - การสร้างสัมพันธ์ภาพ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน	สังเกต	1-5	
---	---	---	--------	-----	--

		- ความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม - การพึ่งพาตนเอง โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง - มีความรับผิดชอบต่องานในชั้นเรียน และงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา - เคารพในสิทธิผู้อื่น และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น 4.2 วิธีการสอน - ศึกษาเอกสารประกอบการสอน - บรรยาย/เอกสาร - ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ - สรุปเนื้อหา 4.3 วิธีการประเมินผล - สังเกตการทำงานกลุ่ม งานเดี่ยว - การนำเสนอรายงานของกลุ่ม งานเดี่ยว - อภิปรายผลหน้าชั้นเรียน โดยแสดงการคิด การวิเคราะห์ - นำแบบประเมินไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย			
5	ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ต้องการพัฒนา - การสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	สังเกต	1-5	

		และการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน - การคิด และการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษากรณีศึกษา - การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อการค้นหาข้อมูล - การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร เช่น การส่งงานทาง e-mail 5.2 วิธีการสอน - ศึกษาเอกสารประกอบการสอน - บรรยาย/เอกสาร - ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม จากแผนผังการคิดและการวิเคราะห์ ตามแบบเอกสารที่กำหนดให้ - การศึกษด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - สืบค้นข้อมูล อ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ จากอินเทอร์เน็ต, ห้องสมุด - สรุปเนื้อหา 5.3 วิธีการประเมินผล - การนำเสนอรายงานของกลุ่ม ผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ - การสอบ - สร้างแบบทดสอบ และสามารถลงไปใช้กับเด็กปฐมวัย			
--	--	---	--	--	--

		ได้			
6	ทักษะพิสัย	1. มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) รูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์ 2. มีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ต่ำ ปานกลางและผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ			

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

นภเนตร ธรรมบวร.(2545). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย.กรุงเทพฯ:

ด้านสุนทราการพิมพ์

วิชาการ,กรม.(2539).การประเมินผลจากสภาพจริง.กรุงเทพฯ:พิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สิริมา ภิญโญนนันทพงศ์.(2545).การวัดประเมินแนวใหม่:เด็กปฐมวัยเอกสารประกอบ

คำสอน. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.

ศึกษาธิการ,กระทรวง.(2540). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.กรุงเทพฯ:

คุรุสภาลาดพร้าว.

ทิตินา แชนมณี และคณะ.(2535).หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิต

ไทยโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา 1. แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา 2. ข้อเสนอแนะผ่านเว็บบอร์ดใน LMS ประจำรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนักศึกษา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน 1. ประเมินจากผลการประเมินผู้สอนและผลการเรียนของนักศึกษา 2. ประเมินจากผลการรายงานการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยวของนักศึกษา
3. การปรับปรุงการสอน วิธีการปรับปรุงการสอน อาทิ มีการสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา ในระหว่างกระบวนการสอนในรายวิชามีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ใน ผลงานของนักศึกษา
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา จะมีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายวิชาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ปรับปรุงรายวิชาทุก 5 ปี หรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาคผนวก ค

- แสดงประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้รายวิชาการวัดผลและประเมินผล
พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4
- แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็ก
ปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4
- แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้
รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4

-

ตาราง แสดงประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนชุดการเรียนรู้รายวิชาการวัดผลและประเมินผล
พัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือ

ข้อ	รายการที่ทำการประเมิน	ความคิดเห็น / คนที่			รวม	ระดับเกณฑ์
		1	2	3		
1	คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	15	ดีมาก
2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	
3	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	14	
4	เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	3	5	5	13	
5	ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	3	5	13	
6	ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์	5	5	5	15	
7	มีรูปแบบตรงกับความสนใจของผู้เรียน และมีความคงทน	5	5	3	13	
8	ชุดการเรียนรู้การสอนสามารถนำไปพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้	5	5	5	15	
9	มีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย	5	5	4	14	
10	เร้าความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	4	14	
รวม					141	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย					4.70	

ตาราง แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.8	ใช้ได้
6	0	+1	+1	2	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	0	+1	+1	2	0.8	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	0	2	0.6	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	0	2	0.8	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	0	+1	+1	2	0.8	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน ΣR	ค่าเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	0	+1	2	0.8	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39	+1	0	+1	2	0.8	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC)
แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน ΣR	ค่าเฉลี่ย (IOC)
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอน	0	+1	+1	2	0.60
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1
3	การจัดกิจกรรมมีลำดับขั้นตอน	+1	0	+1	2	0.60
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องสำคัญ เข้าใจง่าย และไม่น่าเบื่อ	+1	+1	+1	3	1
5	การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	2	0.60
6	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	1
7	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	0	2	0.60
8	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเข้าเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	+1	+1	+1	3	1
9	นักศึกษามีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา	+1	+1	+1	3	1
10	นักศึกษานำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย	+1	+1	+1	3	1
11	ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1
12	เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1

ตารางแสดงคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ความแตกต่างของคะแนน	
	X	$\bar{X}$	X	X ²	D	D ²
1	18	324	32	1024	+ 14	196
2	19	361	28	784	+ 9	81
3	24	576	34	1156	+ 10	100
4	23	529	34	1156	+ 11	121
5	16	256	29	841	+ 13	196
6	22	484	26	676	+ 4	16
7	19	361	26	676	+ 7	49
8	15	225	28	784	+ 9	87
9	17	289	32	1024	+ 15	225
10	20	400	27	729	+ 7	49
11	21	441	31	961	+ 10	100
12	21	441	33	1089	+ 12	144
13	22	484	34	1156	+ 12	144
14	19	361	28	784	+ 9	784
15	22	484	32	1024	+ 10	100
16	20	400	31	961	+ 11	121
17	18	324	32	1024	+ 14	196
18	19	361	31	961	+ 12	144
19	16	256	27	729	+ 11	121
20	17	289	33	1089	+ 16	256
21	22	484	27	729	+ 5	25
22	22	484	29	841	+ 7	49
23	19	361	23	529	+ 4	16
24	16	256	32	1024	+ 16	256
25	22	484	30	900	+ 8	64
26	20	400	35	1225	+ 15	225
27	18	324	32	1024	+ 16	256
	$\sum x = 509$	$\sum x^2 = 10439$	$\sum x = 816$	$\sum x^2 = 24900$	$\sum D = 275$	$\sum D^2 = 4121$
	$\sum x^2 = 259081$		$\sum x^2 = 665856$		$\sum D^2 = 75625$	

ตาราง แสดงการวิเคราะห์ค่า Pq ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	P	q	สรุปผลการวิเคราะห์
1	0.46	0.31	ใช้ได้
2	0.46	0.31	ใช้ได้
3	0.56	0.25	ใช้ได้
4	0.50	0.25	ใช้ได้
5	0.62	0.25	ใช้ได้
6	0.68	0.25	ใช้ได้
7	0.59	0.31	ใช้ได้
8	0.59	0.31	ใช้ได้
9	0.46	0.31	ใช้ได้
10	0.46	0.31	ใช้ได้
11	0.56	0.25	ใช้ได้
12	0.50	0.25	ใช้ได้
13	0.62	0.25	ใช้ได้
14	0.68	0.25	ใช้ได้
15	0.65	0.31	ใช้ได้
16	0.59	0.31	ใช้ได้
17	0.56	0.25	ใช้ได้
18	0.46	0.31	ใช้ได้
19	0.56	0.25	ใช้ได้
20	0.50	0.25	ใช้ได้
21	0.62	0.25	ใช้ได้
22	0.68	0.25	ใช้ได้
23	0.65	0.31	ใช้ได้
24	0.59	0.31	ใช้ได้
25	0.56	0.25	ใช้ได้
26	0.62	0.25	ใช้ได้
27	0.5	0.25	ใช้ได้
28	0.65	0.31	ใช้ได้
29	0.56	0.25	ใช้ได้
30	0.62	0.25	ใช้ได้
31	0.62	0.31	ใช้ได้
32	0.53	0.31	ใช้ได้
33	0.62	0.37	ใช้ได้
34	0.62	0.37	ใช้ได้
35	0.53	0.18	ใช้ได้

36	0.53	0.31	ใช้ได้
37	0.56	0.25	ใช้ได้
38	0.62	0.25	ใช้ได้
39	0.56	0.37	ใช้ได้
40	0.59	0.18	ใช้ได้

ตาราง แสดงค่าคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	คะแนนพัฒนา
1	นางสาวพิมพ์พร ยศสุพรม	18	32	+ 14
2	นางสาวพรนิภา มายาคตร	19	28	+ 9
3	นางสาวพรพิมล วงคำแสน	24	34	+ 10
4	นางสาวเนตรนภา แสงสุทา	23	34	+ 11
5	นางสาวหนึ่งฤทัย ศรีสด	16	29	+ 13
6	นางสาวสายสุรีย์ อุดอาด	22	26	+ 4
7	นางสาวอวิกา กองถัน	19	26	+ 7
8	นางสาวพิริญา สนเทียนวัด	15	28	+ 9
9	นางสาวภัทราวรรณ รังสน	17	32	+ 15
10	นายยุทธภูมิ มั่นทรัพย์	20	27	+ 7
11	นางสาวชนากานต์ จันทร์เถร	21	31	+ 10
12	นางสาวจารุวรรณ กันแสน	21	33	+ 12
13	นางสาวสุนารี พิมพ์สอน	22	34	+ 12
14	นางสาวศิริวรรณ ศรีสุข	19	28	+ 9
15	นางสาวกนกวรรณ พรหมจิว	22	32	+ 10
16	นางสาววิชญา มาสีจันทร์	20	31	+ 11
17	นางสาวอุมา แสนแพงดี	18	32	+ 14
18	นางสาวอมรรรัตน์ สายโส	19	31	+ 12
19	นางสาววารุณี ทองปลิว	16	27	+ 11
20	นางสาวณัฐมล ลีลา	17	33	+ 16
21	นางสาวศิริเพ็ญ คณาหอม	22	27	+ 5
22	นางสาวรุ่งนภา ดินไทย	22	29	+ 7
23	นางสาวอาริญา แพนงน้อย	19	23	+ 4
24	นางสาวอนงค์ คุ่มสิงสัน	16	32	+ 16
25	นางสาวศุภจิตรา แสงโพธิ์	22	30	+ 8
26	นางสาวอุไรรัตน์ ยินดี	20	35	+ 15
27	นางสาวจามจุรี วันท่า	18	32	+ 16
$\sum X$	-	527	816	287
$\bar{X}$	-	19.51	30.22	10.71
S.D	-	2.38	3.02	-
P	-	48.77	75.55	26.78

1. คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรม

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\bar{X} = \frac{527}{27}$$

$$\text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} = 19.51$$

2. คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\bar{X} = \frac{816}{27}$$

$$\text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} = 30.22$$

3. ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

$$\sqrt{\frac{27 \times 10439 - 259081}{27 \times 26}}$$

$$\sqrt{\frac{281853 - 259081}{702}}$$

$$\sqrt{\frac{22772}{702}}$$

$$\sqrt{5.69}$$

ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.38

4. ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลอง

$$\begin{aligned}
 \text{s.d} &= \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \\
 &= \sqrt{\frac{27 \times 24900 - 665856}{27 \times 26}} \\
 &= \sqrt{\frac{672300 - 665856}{702}} \\
 &= \sqrt{\frac{6444}{702}} \\
 &= \sqrt{9.17}
 \end{aligned}$$

ค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.02

ภาคผนวก ง

- ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและ
ประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

ภาคผนวก จ

ชุดการเรียนรู้การสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

1. คู่มือการใช้สื่อแมลงสีแขน

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อแมลงสีแขนแบ่งออกเป็น แมลงปอสีแขน,แมลงเต่าทองสีแขน, ผีเสื้อสีแขน, แมลงทับสีแขน เล่นนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านร่างกาย และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

สื่อแมลงสีแขนมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาทางด้านร่างกายสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกายที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนการทำสื่อแมลงสีแขน

1.1 สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสื่อแมลงสีแขน

1.1.1. ขวดน้ำพลาสติก ฝาขวด

1.1.2. เชือกกรม

- 1.1.3. กรรไกร
- 1.1.4. กาว
- 1.1.5. กาวแท่ง, ปืนกาว
- 1.1.6. กำไลสี
- 1.1.7. กระดาษสี
- 1.1.8. หิน

Kwan Jai Early Childhood Creative
Design Media for Kid & Media Learning

2.2 ขั้นตอนการทำสื่อฝึ่งน้อยสี่แขน

- 2.2.1 นำขวดน้ำมาตัดแบ่งเป็น 2 ส่วน จาก 2 ขวด

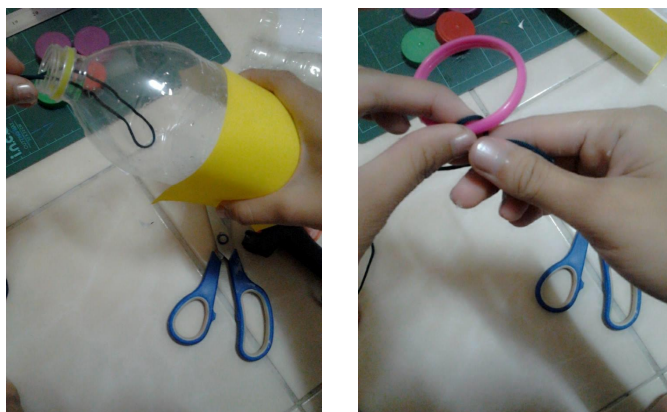
- 2.2.2 นำหินทาสีให้สวยงาม ใส่ลงไปในขวดแล้วนำขวดทั้ง 2 มาติดด้วยกาวแท่ง

2.2.3 นำกระดาษสีตกแต่งให้สวยงาม ตามความต้องการและตกแต่งด้วยเศษวัสดุ เช่น ฝาน้ำทำเป็น
ตา ตัดขวดพลาสติกที่เหลือทำเป็นปีก

2.2.4 นำเชือกสีมาร้อยเข้าไปในขวดน้ำ จากปากขวด ไปปากขวดทั้ง 2 ฝั่ง แล้วมัดปลายเชือกกับ
ก้ำไธทั้ง 2 ฝั่ง ฝั่งละ 2 ข้าง รวมเป็น 4 ข้าง

2.2.5 เมื่อนำเชือกมัดแล้ว จะได้เป็นห่วงสำหรับใช้ดึง ทั้ง 4 แขน

วิธีในการใช้สื่อแมลงสีแขน

1. ใช้สื่อแมลงสีแขนพัฒนาทางด้านร่างกายให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของสื่อแมลงสีแขน

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อแมลงสีแขนแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆเหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกายที่ถูกต้อง
3. เด็กมีความสุข และเพลิดเพลินกับการเล่นออกกำลังกายกล้ามเนื้อมัดใหญ่ประสานกับตาพัฒนาทางด้านร่างกาย

2. คู่มือการใช้สื่อกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

คำชี้แจง

คู่มือการใช้การใช้กิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนและเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่นำเสนอในคู่มือการใช้กิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจาร์ณญาณของครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก ที่นำเสนอในคู่มือเล่มนี้เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูได้เห็นว่าการจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกให้กับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของครู และหวังว่ากิจกรรมที่นำเสนอไว้ในคู่มือเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กในด้านร่างกายต่อไป

จุดมุ่งหมาย

การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก เพื่อพัฒนาความสามารถด้านร่างกาย เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาด้านร่างกาย

2.1 ขั้นตอนการทำเสื้อตุ๊กตา

1.ตัดผ้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วเย็บ
ด้านเป็นด้นถอยหลังให้รอบผ้า

2.เจาะรู 10 รู แล้วเอาตาไก่ใส่

3.เย็บสายเสื้อ 2 ข้าง แล้วนำโบว์มา
เย็บติดที่สาย

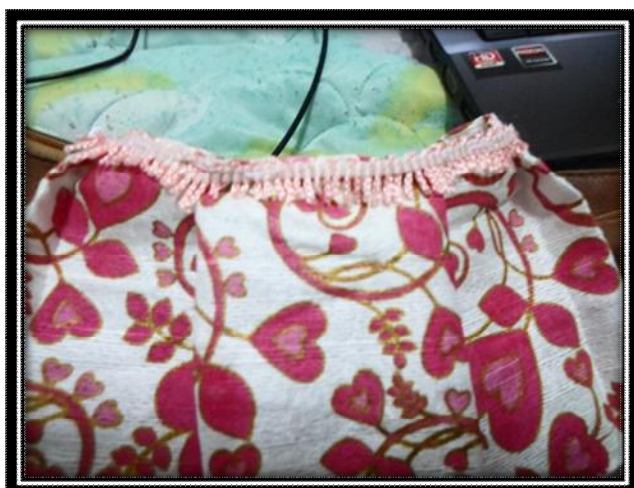
4. ตกแต่งเสื้อจากเศษผ้า

5. ตัดเชือกเพื่อนำมาร้อย

6. ตัดผ้ารายรูปหัวใจเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า
แล้วเย็บด้านถอยหลังให้รอบ แล้วเย็บ
จับกลีบ

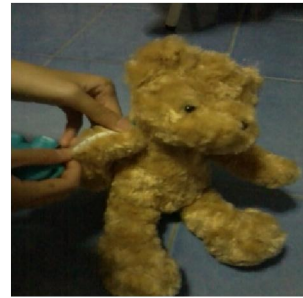
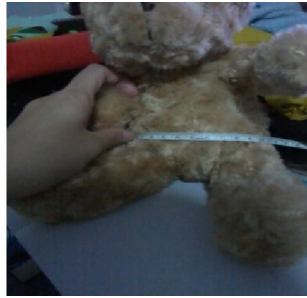
7.นำเศษผ้าตกแต่งรอบเอวกระโปรง

2.2 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (กระดุม)

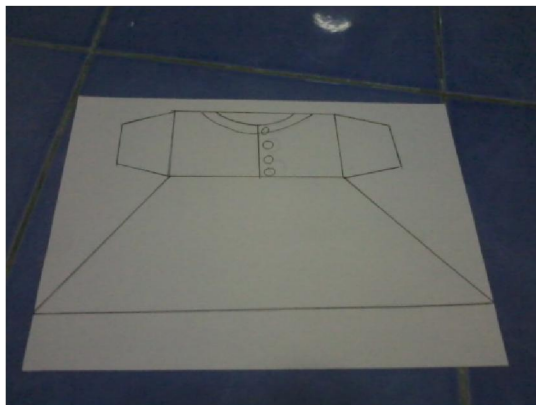

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับตกแต่ง)
- 2.กระดุม
- 3.เข็ม
- 4.ด้าย
- 5.กรรไกร
- 6.ดินสอ
- 7.กระดาษ
- 8.สายวัด

ขั้นตอนในการทำ

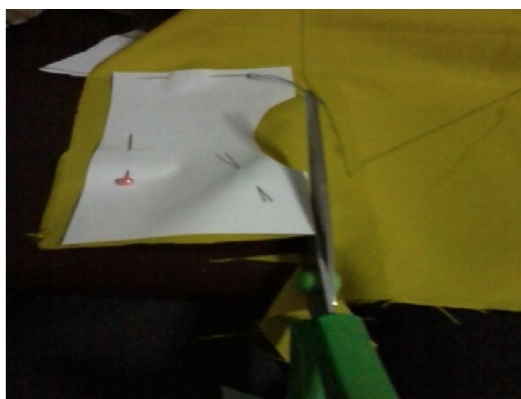
1. วัดขนาดเพื่อตัดผ้า

2. ร้างแบบ

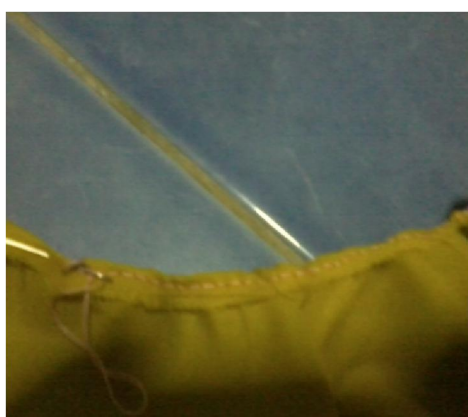
3. วัดผ้าตามแบบ ทั้งด้านหน้าและหลัง

4. ตัดผ้าตามแบบทั้งด้านหน้าและหลัง

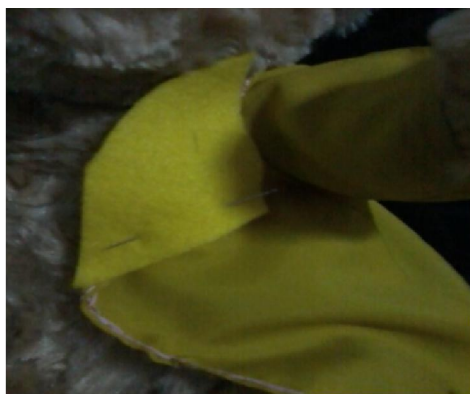

5. เย็บ

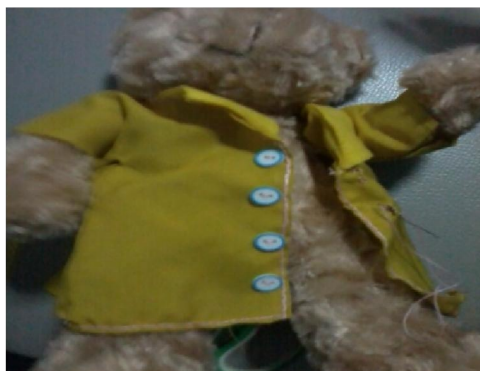

ประกบกัน

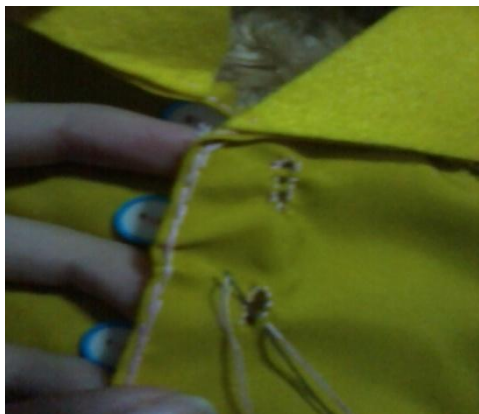
6. เก็บรายละเอียด

7. ทำปกเสื้อ

8.ติดกระดุม

9.เจาะรูและเย็บเก็บขอบ

10.ภาพสมบูรณ์

2.3 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (ดินตึกแก)

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับตกแต่ง)

2. ตีนตุ๊กแก
3. เข็ม
4. ด้าย
5. กรรไกร
6. ดินสอ
7. ปืนกาว/แท่งกาว

ขั้นตอนในการทำ

1. นำผ้ามาวางและนำดินสอมาวาดให้เป็นชุดกระโปรงดังรูปภาพ 1.1

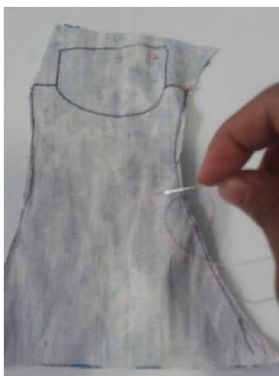
ภาพ 1.1

ภาพ 2.1

2. นำกรรไกรมาตัดตามเส้นที่วาด ก็จะได้ตามดังรูปภาพ 2.1

3. เย็บตามรอยที่ตัดไว้ (ห้ามเย็บตรงแขน) ก็จะได้ตามดังรูปภาพ 3.1

ภาพ 3.1

ภาพ 4.1

4.เย็บเสร็จแล้วให้กลับด้านนอกออกมาก็จะได้ตามดังรูปภาพ 4.1 และนำกรรไกรมาตัดคอเสื้อให้เรียบร้อย

5.นำเศษผ้ามาตัดเป็นเส้น (ทำเป็นเย็บม) และเย็บติดกับแขนเสื้อทั้งสองข้าง ดังรูปภาพ

ภาพ 5.1

ภาพ 6.1

6.นำตีนตุ๊กแกมาเย็บติดกับเย็บมทั้งสองข้าง ดังรูปภาพ 6.1

ภาพ 7.1 7.ตกแต่งให้สวยงามตามใจชอบ ดังรูปภาพ 7.1

2.4 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (ชิพ)

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับทำชุด)
- 2.ชิพ

3. เข็ม
4. ด้าย
5. กรรไกร
6. ดินสอ
7. ผ้ายกแต่ง

ขั้นตอนในการทำ

1. นำผ้ามาวางและนำดินสอมาวาดให้เป็นชุดกระโปรง
2. นำกรรไกรมาตัดตามเส้นที่วาด
3. เย็บตามรอยที่ตัดไว้ (ห้ามเย็บตรงแขน) และใช้กรรไกรตัดตรงกลางเสื้อไว้สำหรับเย็บซิป
4. เย็บเสร็จแล้วให้กลับด้านนอกออกมาก็จะได้และนำกรรไกรมาตัดคอเสื้อให้เรียบร้อย
5. นำเศษผ้ามาตัดเป็นเส้น (สำหรับตกแต่ง) และเย็บติดกับแขนเสื้อทั้งสองข้างและก็คอปกเสื้อ
6. นำซิปมาเย็บตรงกลางที่ตัดทิ้งไว้แล้วก็เย็บให้เรียบร้อยและตกแต่งให้สวยงามตามใจชอบ

ดังรูปภาพ 1.1

ภาพ 1.1

บทบาทของครูในการจัดกิจกรรม แต่งตัวแสนสนุก

- 1.ครูเตรียมวัสดุ/อุปกรณ์ สำหรับทำชุดตุ๊กตาและสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
- 2.ครูจัดมุมให้เด็กได้เล่นสื่อตุ๊กตา แบ่งเป็น 4 มุม
 - มุมติดกระดุม
 - มุมรูดชิป
 - มุมติดตีนตุ๊กแก
 - มุมร้อยเชือก
- 3.ครูแนะนำกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกและแนะนำชุดตุ๊กตาวามีแบบใดบ้าง
 - เสื้อติดกระดุม
 - เสื้อรูดชิป
 - เสื้อติดตีนตุ๊กแก
 - เสื้อร้อยเชือก
- 4.เมื่อเด็กทำกิจกรรมเสร็จแล้วก็ให้เด็กพักผ่อน
- 5.ครูและเด็กก็ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรม ว่ามีสื่อแบบไหนบ้าง แล้วเสื้อมีสีอะไรบ้าง แล้วก็เก็บอุปกรณ์เข้าที่

หลักในการจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

- การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกควรยึดหลักดังนี้
- 1.การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกต้องให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการเด็กด้วย
 - 2.บรรยากาศในการจัดกิจกรรมไม่ควรตึงเครียดหรือบังคับให้เด็กเล่นควรจัดในเวลากิจกรรมบทบาทสมมติหรือเวลาพักพักเพื่อให้เด็กรู้สึกสนุกไปด้วย

ประโยชน์ของกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

- การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกมีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมและพัฒนาการด้านร่างกาย โดยใช้กล้ามเนื้อในการทำกิจกรรม ซึ่งจะมีประโยชน์ดังนี้
- 1.เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนานเพลินเพลิน
 - 2.เพื่อให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อเล็กในการทำกิจกรรม
 - 3.เพื่อให้เด็กได้เล่นร่วมกับเพื่อนๆ
 - 4.เด็กได้เกิดทักษะหรือคุณลักษณะอื่นๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย การรอคอย การมีน้ำใจ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ การคิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3. คู่มือการใช้สื่อพัฒนาอารมณ์

คำชี้แจง

คู่มือการใช้พัฒนาอารมณ์เล่มนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยมีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

พัฒนาอารมณ์ เพื่อพัฒนาทางด้านอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ที่พัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านอารมณ์

ขั้นตอนการสร้างพัฒนาอารมณ์

1. อุปกรณ์

- 1.1 กรรไกร
- 1.2 กาว
- 1.3 กระดาษสา

1.4 กระดาษแข็ง

1.5 เทปใส

1.6 ตะเกียบ

1.7 ปากกาเคมี

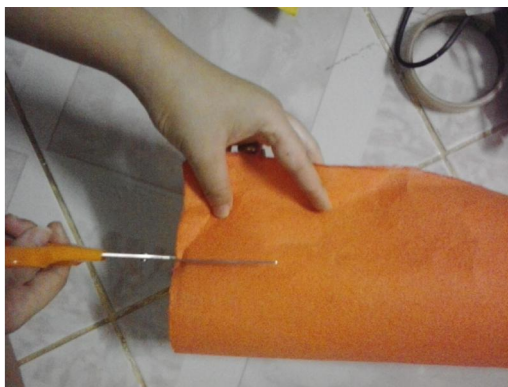
1.8 ปืนกาว

2. ขั้นตอนการทำพดอาร์มณ

2.1 ตัดกระดาษแข็งให้เป็นรูปหน้าคน 6 รูป

2.2 ตัดกระดาษสาที่เป็นส่วนผมและลำตัว 6 รูป

2.3 ทากาวกระดาษสาส่วนที่ตัดไว้แล้วนำไปติดกับกระดาษแข็งและนำปากกาเคมีวาดรูป

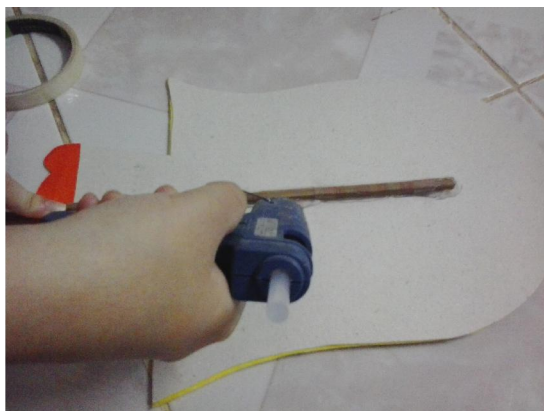
อาร์มณ

2.4 นำเทปใสมาพันตะเกียบสองอันให้ติดกัน

2.5 นำตะเกียบมาติดกับกระดาษแข็งโดยใช้ปืนกาวยิงตะเกียบให้ติดกับกระดาษแข็ง

3. วิธีในการใช้พัทธธรรม

- 3.1 ใช้พัทธธรรมพัฒนาทางด้านอารมณ์ให้กับเด็กปฐมวัย
- 3.2 การนำพัทธธรรมไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
- 3.3 สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

4. ประโยชน์ของพัทธธรรม

- 4.1 เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้พัทธธรรมสอดแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆเหมาะสมกับวัย
- 4.2 เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ที่ถูกต้อง
- 4.3 เด็กมีความสุข และเพลินเพลินกับการใช้พัทธธรรม

4. คู่มือการใช้สื่อกล่องโป๊ะฉิ่ง

คำชี้แจง

คู่มือการใช้กล่องโป๊ะฉิ่งเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

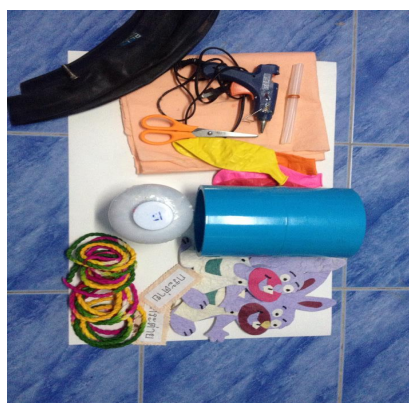
กล่องโป๊ะฉิ่ง เพื่อพัฒนาทางด้านอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านอารมณ์

ขั้นตอนการสร้างกล่องโป๊ะฉิ่ง

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกล่องโป๊งฉิ่ง

1. กระดาษสา
2. ยางในรถจักรยานยนต์
3. กรรไกร
4. กาว
5. กาวแท่ง, ปืนกาว
6. เชือกสี
7. ท่อพีวีซี
8. ลูกโป่ง 10 ลูก

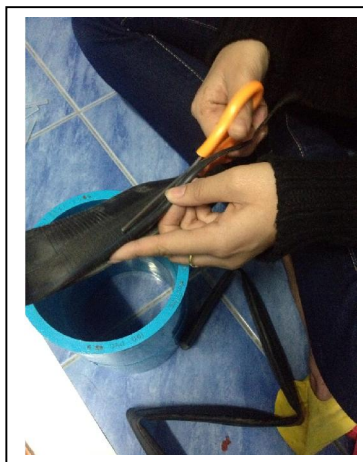

2. ขั้นตอนการทดลองโປະຈຳ

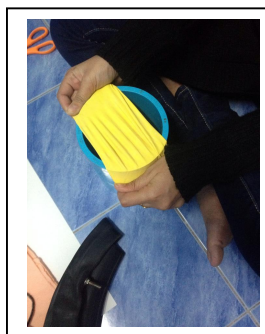
- นำลูกโป่งมาตัดผ่าครึ่งจำนวน 10 ลูก

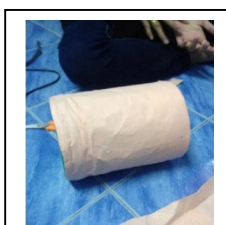
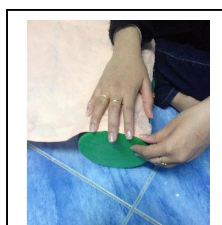
2. ตัดยางในรถจักรยานยนต์ตามแนวยาวของยางรถจักรยานยนต์

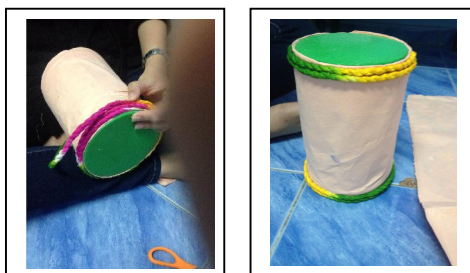
3. นำลูกโป่งมาดึงให้ตึง ให้พอดีกับปากท่อพีวีซี จำนวน 5 ชั้นของทั้ง 2 ข้าง แล้วนำเอายางในรถจักรยานยนต์ที่ตัดไว้แล้วมารัด ของทั้ง 2 ข้างของท่อพีวีซี

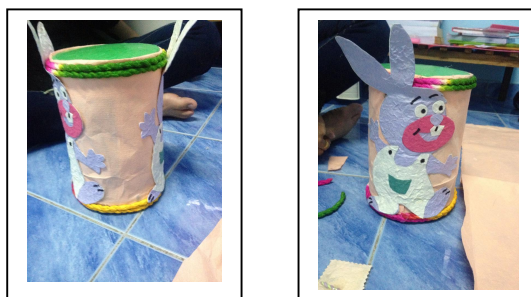
4. นำกระดาษสามาพันรอบๆ ท่อพีวีซี โดยใช้กาวแท่งติดกับท่อพีวีซี

5. นำเชือกสีมาพันรอบๆขอบทั้ง 2 ข้างของท่อพีวีซี

6. นำตุ๊กตากระดาษมาติดข้างๆของกลอง

วิธีในการใช้กลองโປ้ะฉິง

1. ใช้กลองโປ้ะฉິงพัฒนาทางด้านอารมณ์ให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของกลองโປ้ะฉິง

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้กลองโປ้ะฉິงสอดแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ
เหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ที่ถูกต้อง

3. เด็กมีความสุข และเพลินเพลินกับกล่องโป๊ะฉิ่ง

5. คู่มือการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุก

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกแบ่งออกเป็น บัตรภาพผัก,บัตรภาพสัตว์, บัตรภาพดอกไม้, เล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านสติปัญญา และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

สื่อบัตรภาพแสนสนุกมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาทางด้านสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาสามารถแยกหรือจำแนกสิ่งที่พบเห็นได้อย่างเหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย

วิธีการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. รูปภาพ, คำ
2. กาว
3. สติกเกอร์ใส
4. กระดาษกาวสี
5. กาวสองหน้าชนิดบาง

6. ดินสอ, ยางลบ
7. คัสเตอร์
8. กรรไกร

2. ขั้นตอนการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. เตรียมรูปภาพสำหรับทำบัตรภาพนวัตกรรม เช่นรูปสัตว์ รูปดอกไม้ รูปผัก เป็นต้น
2. ตัดตามรูปภาพที่เตรียมไว้ โดยเหลือขอบไว้เล็กน้อย
3. ตัดกระดาษฟิวเจอร์บอร์ด ขนาด 12×10 และ 12×15 เซนติเมตร จำนวน 27 แผ่น โดยแบ่งได้

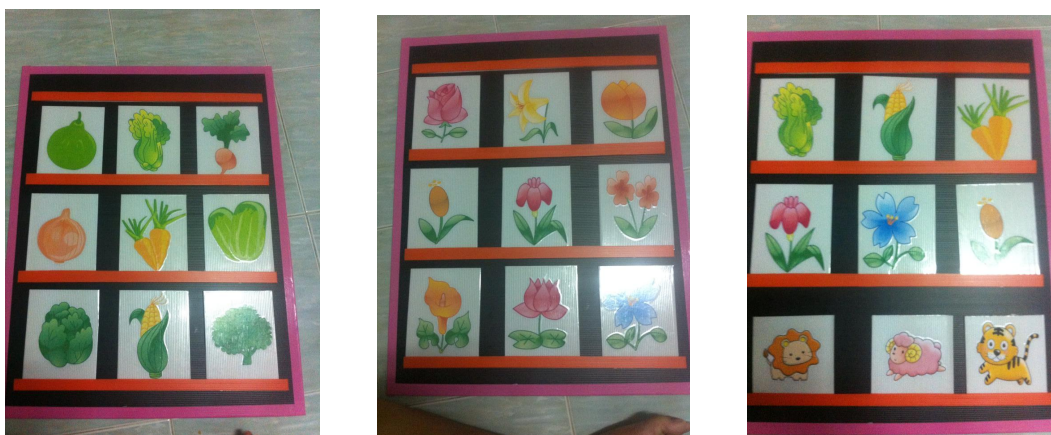
ดังนี้

รูปสัตว์ ใช้ขนาด 12×10 เซนติเมตร

รูปผักและรูปดอกไม้ ใช้ขนาด 12×15 เซนติเมตร

4. นำรูปภาพที่เตรียมไว้มาติดลงในฟิวเจอร์บอร์ดทีละภาพ
5. นำภาพที่ติดกับฟิวเจอร์บอร์ดแล้วมาติดทับด้วยสติ๊กเกอร์ใสทีละแผ่นจนครบ
6. ติดขอบด้วยกระดาษกาวยาสีให้สวยงาม

3. วิธีการทำบอร์ดสอดบัตรภาพแสนสนุก

1. นำฟิวเจอร์บอร์ดมาตัดขนาด 2 เซนติเมตร ยาว 55 เซนติเมตร จำนวน 8 แผ่น
2. นำฟิวเจอร์บอร์ดที่ตัดไว้ 8 แผ่น นำมาติดประกบกันด้วยกาว 2 หน้า ทีละ 2 แผ่น จะได้ทั้งหมด 4 คู่
3. นำฟิวเจอร์บอร์ด 1 แผ่น ขนาด กว้าง 50 เซนติเมตร ยาว 60 เซนติเมตร มาติดขอบด้วยกระดาษกาวสี
4. แล้วนำฟิวเจอร์บอร์ดที่มีขนาดความยาว 2x55 เซนติเมตรลงไปด้วยเว้นระยะห่าง ขนาด 25 เซนติเมตร
5. ใช้กระดาษกาวสีติดขอบแผ่นรูปภาพทีละแผ่นจนครบ 27 แผ่น

วิธีในการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. ใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกพัฒนาทางด้านสติปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของบัตรภาพแสนสนุก

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านสติปัญญาที่ถูกต้อง
3. เด็กมีความสุข และเพลิดเพลินกับการเล่นและการคิดประสาณกับตาพัฒนาทางด้านสติปัญญา

6. คู่มือการใช้สื่อการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง

คำชี้แจง

คู่มือการใช้การโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง เล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการวิจัย และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่นำเสนอในคู่มือการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ครูและที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่าย หรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจาร์ณญาณของครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก แต่ไม่ควรปรับให้ง่ายจนเกินไปเพราะเด็กจะขาดความสนใจ และผู้วิจัยได้จัดทำการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 1 ชุด ดังนี้

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ที่นำเสนอในคู่มือเล่มนี้เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูได้เห็นว่าการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายให้กับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของครู

และหวังว่ากิจกรรมที่นำเสนอไว้ในคู่มือเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กในด้านต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมาย

การจัดกิจกรรมการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญา เรื่องตัวเลข เด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาด้านสติปัญญา

ขั้นตอนการสร้างแผ่นภาพการจับคู่โยงเส้น

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการการจับคู่โยงเส้น

1. กระดาษหลังกรอบรูป
2. กระดาษ 100 ปอนด์
3. กรรไกร , คัตเตอร์
4. กาว
5. กระดาษสี
6. สติกเกอร์ใส

7. อุปกรณ์การวาดภาพ เช่น ดินสอ 8. ปากกาเมจิก สีไม้ ฯลฯ

ขั้นตอนการทำปริศนาคำทาย

1. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 30X50 นิ้ว 1 แผ่น

2. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 8X15 นิ้ว 5 แผ่น

3. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 8X8 นิ้ว 5 แผ่น

4. นำรูปสัตว์มาติดในกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X15 นิ้ว

5. นำสติ๊กเกอร์ใส่ติดกลับกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X15 นิ้ว

6. นำรูตัวเลขมาติดกับหลังกรอบรูปขนาด 8X8 นิ้ว

7. นำสติ๊กเกอร์ใส่ติดกลับกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X8 นิ้ว

8. นำมาทากอย่าง
กระดาษหลัง
8X15 นิ้ว

มาเรียงกันบน
กรอบรูปขนาด

วิธีในการจับคู่โยงเส้น

1. ใช้การจับคู่โยงเส้นพัฒนาความสามารถด้านการเรียนตัวเลขให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของเกมการจับคู่โยงเส้น

การจัดทำการจับคู่โยงเส้น มีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเด็กจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากของจริงแล้ว ยังช่วยกระตุ้นพัฒนาความสามารถด้านภาษาของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการจับคู่โยงเส้นมีประโยชน์ดังนี้

1. เด็กรู้จักตัวเลข
2. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมการจับคู่โยงเส้นที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย
3. เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่ป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่ป็นนามธรรม
4. เด็กได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการคิด
5. เด็กได้พัฒนาการด้านอื่น ๆ เช่น ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ในกิจกรรมการจับคู่โยงเส้น

7. คู่มือการเล่นสื่อ “เกมผลไม้หรรษา”

คำชี้แจง

คู่มือการเล่นเกมผลไม้หรรษา เพื่อใช้ในการพัฒนาด้านสติปัญญาและเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งในการเล่นนี้จะอธิบายถึงประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับใช้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณญาณของคุณครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

เกม ผลไม้หรรษาเพื่อพัฒนาสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยและได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาสติปัญญา

วิธีการสร้าง เกม ผลไม้หรรษา

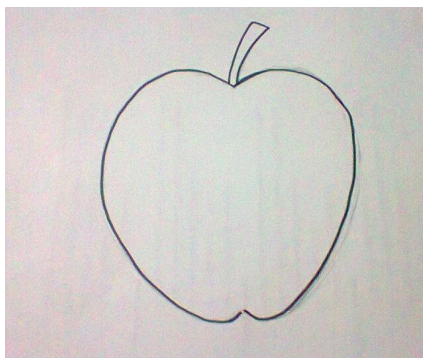
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ เกม ผลไม้หรรษา

1. กระดาษสี
2. กระดาษแข็ง
3. โฟม
4. กาว
5. กรรไกร
6. กระดาษ
7. แม่เหล็ก

ขั้นตอนการทำ

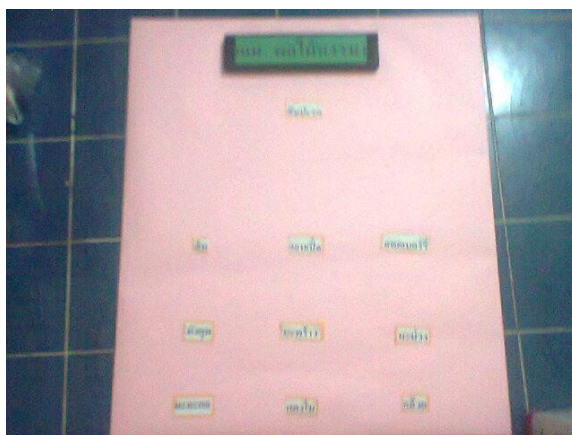
1. วาดรูปผลไม้ใส่กระดาษร้อยปอนด์ พร้อมเคลือบแผ่นใส

2. นำผลไม้มาตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม จากนั้นตัดแบ่งครึ่งแล้วติดแม่เหล็กไว้ด้านหลังทั้ง 2 ชิ้น

3. การทำพื้นหลัง นำแม่เหล็กมาติดกับกระดาษและนำกระดาษสีมาห่อกับกระดาษแข็งอีกที

4. ตัดโฟมเป็นสี่เหลี่ยมแล้วนำป้ายชื่อมาติด

วิธีการเล่น เกมผลไม้หรรษา

1. การเล่นเกม ผลไม้หรรษา เพื่อใช้ในการพัฒนาสติปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาจากคู่มือ
3. สามารถนำไปสอดแทรกกลับการเรียนการสอนต่างๆได้

ประโยชน์จาก เกมผลไม้หรรษา

1. ทำให้เด็กได้ใช้ความคิด ในการแก้ปัญหา ในการเล่นเกมได้
2. ทำให้เด็กสนุกสนาน
3. ทำให้เด็กฝึกการสังเกตที่ดี

8. คู่มือการใช้สื่อปฏิทิน

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อปฏิทิน เป็นปฏิทินคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ โดยมีสัตว์ 10 ชนิด แบ่งออกเป็น มด นก ไก่ กุ้ง หมี หมู หนู ลิง วัว กบ สื่อปฏิทินเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยและเป็นสื่อที่ให้ครูผู้สอนได้นำมาประกอบการเรียนการสอนให้เด็กมีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ ขั้นตอนวิธีการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย **จุดมุ่งหมาย**

สื่อปฏิทินเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ให้ครูผู้สอนได้นำมาประกอบการเรียนการสอนให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

วิธีการทำสื่อปฏิทิน

วัสดุและอุปกรณ์

1. กระดาษแข็ง
2. กาวสองหน้า
3. คัตเตอร์
4. ไม้บรรทัด ดินสอ ยางลบ
5. ที่เจาะ
6. ห่วง
7. แผ่นโฟมยาง
8. กระดาษสี
9. กระดาษหลังกรอบรูป
10. กาว
11. กรรไกร

ขั้นตอนการทำ

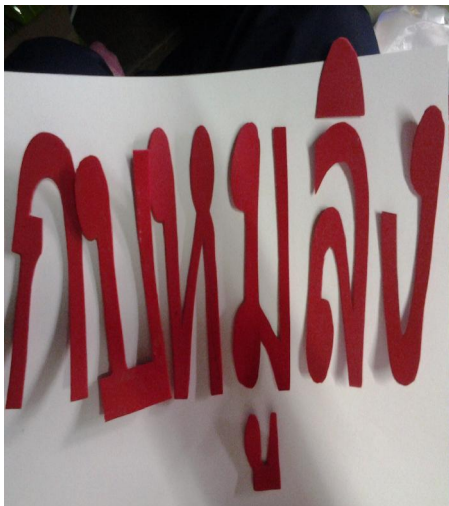
1. ตัดกระดาษแข็ง 3 สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง และสีเขียว ขนาดความกว้าง 10 เซนติเมตร และยาว 21 เซนติเมตร จำ

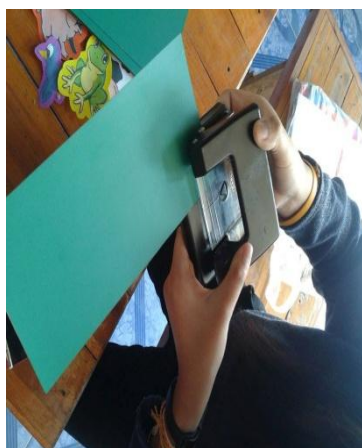
2. ตัดรูปสัตว์ติดกับกระดาษสีตามที่ต้องการแล้วนำไปติดกับกระดาษแข็งสีเขียว

3. นำตัวหนังสือที่ตัดไว้ ไปติดกับกระดาษแข็งสีเหลืองและสีแดง

4. เจาะรูข้างบนของกระดาษแข็ง 6 รู เพื่อจะได้ใส่ห่วง แล้วนำกระดาษแข็งสีที่เตรียมไว้ไปประกอบเข้าด้วยกัน

5. เสร็จแล้วตกแต่งให้สวยงาม

วิธีในการใช้สื่อปฏิทิน

1. ใช้สื่อปฏิทินพัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
2. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของสื่อปฏิทิน

1. สื่อปฏิทินทำให้เด็กมีความคิดรวบยอดและสนใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ
2. เป็นสื่อที่พัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
3. เด็กมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน
4. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านภาษาที่ถูกต้อง

ภาคผนวก จ

ชุดการเรียนรู้การสอน รายวิชาการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย

1. คู่มือการใช้สื่อแมลงสีแขน

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อแมลงสีแขนแบ่งออกเป็น แมลงปอสีแขน,แมลงเต่าทองสีแขน, ผีเสื้อสีแขน, แมลงทับสีแขน เล่นนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านร่างกาย และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

สื่อแมลงสีแขนมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาทางด้านร่างกายสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกายที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนการทำสื่อแมลงสีแขน

1.1 สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสื่อแมลงสีแขน

1.1.1. ขวดน้ำพลาสติก ฝาขวด

1.1.2. เชือกกรม

- 1.1.3. กรรไกร
- 1.1.4. กาว
- 1.1.5. กาวแท่ง, ปืนกาว
- 1.1.6. กำไลสี
- 1.1.7. กระดาษสี
- 1.1.8. หิน

Kwan Jai Early Childhood Creative
Design Media for Kid & Media Learning

2.2 ขั้นตอนการทำสื่อฝึ่งน้อยสี่แขน

- 2.2.1 นำขวดน้ำมาตัดแบ่งเป็น 2 ส่วน จาก 2 ขวด

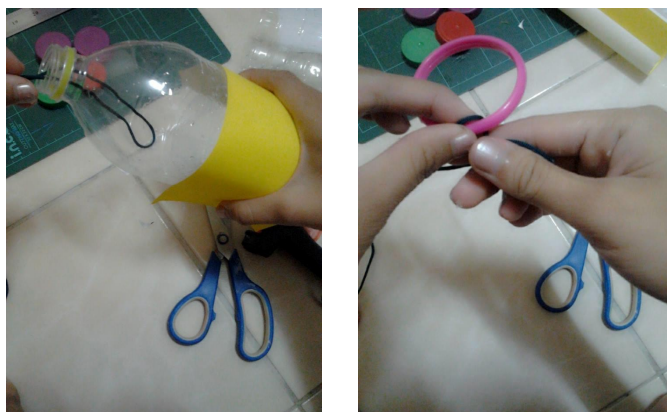
- 2.2.2 นำหินทาสีให้สวยงาม ใส่ลงไปในขวดแล้วนำขวดทั้ง 2 มาติดด้วยกาวแท่ง

2.2.3 นำกระดาษสีตกแต่งให้สวยงาม ตามความต้องการและตกแต่งด้วยเศษวัสดุ เช่น ฝาน้ำทำเป็น
ตา ตัดขวดพลาสติกที่เหลือทำเป็นปีก

2.2.4 นำเชือกสีมาร้อยเข้าไปในขวดน้ำ จากปากขวด ไปปากขวดทั้ง 2 ฝั่ง แล้วมัดปลายเชือกกับ
กำไลทั้ง 2 ฝั่ง ฝั่งละ 2 ข้าง รวมเป็น 4 ข้าง

2.2.5 เมื่อนำเชือกมัดแล้ว จะได้เป็นห่วงสำหรับใช้ดึง ทั้ง 4 แขน

วิธีในการใช้สื่อแมลงสีแขน

1. ใช้สื่อแมลงสีแขนพัฒนาทางด้านร่างกายให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของสื่อแมลงสีแขน

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อแมลงสีแขนแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆเหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกายที่ถูกต้อง
3. เด็กมีความสุข และเพลิดเพลินกับการเล่นออกกำลังกายกล้ามเนื้อมัดใหญ่ประสานกับตาพัฒนาทางด้านร่างกาย

2. คู่มือการใช้สื่อกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

คำชี้แจง

คู่มือการใช้การใช้กิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนและเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่นำเสนอในคู่มือการใช้กิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจาร์ณญาณของครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก ที่นำเสนอในคู่มือเล่มนี้เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูได้เห็นว่าการจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกให้กับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของครู และหวังว่ากิจกรรมที่นำเสนอไว้ในคู่มือเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กในด้านร่างกายต่อไป

จุดมุ่งหมาย

การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก เพื่อพัฒนาความสามารถด้านร่างกาย เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาด้านร่างกาย

2.1 ขั้นตอนการทำเสื้อตุ๊กตา

1.ตัดผ้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วเย็บ
ด้วยเป็นด้นถอยหลังให้รอบผ้า

2.เจาะรู 10 รู แล้วเอาตาไก่ใส่

3.เย็บสายเสื้อ 2 ข้าง แล้วนำโบว์มา
เย็บติดที่สาย

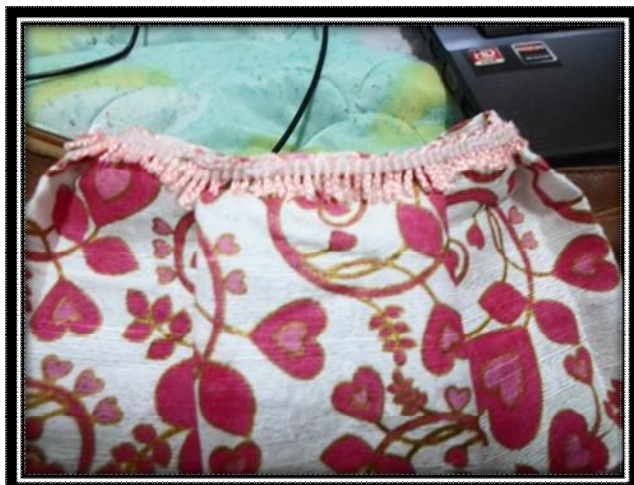
4. ตกแต่งเสื้อจากเศษผ้า

5. ตัดเชือกเพื่อนำมาร้อย

6. ตัดผ้ารายรูปหัวใจเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า
แล้วเย็บด้านถอยหลังให้รอบ แล้วเย็บ
จับกลับ

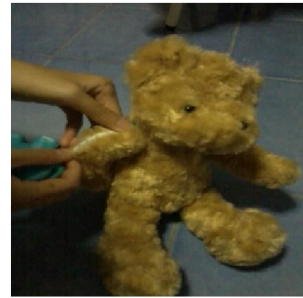
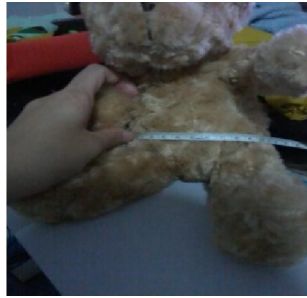
7.นำเศษผ้าตกแต่งรอบเอวกระโปรง

2.2 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (กระดุม)

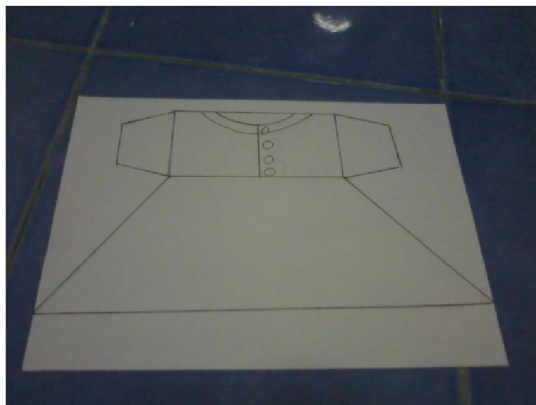

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับตกแต่ง)
- 2.กระดุม
- 3.เข็ม
- 4.ด้าย
- 5.กรรไกร
- 6.ดินสอ
- 7.กระดาษ
- 8.สายวัด

ขั้นตอนในการทำ

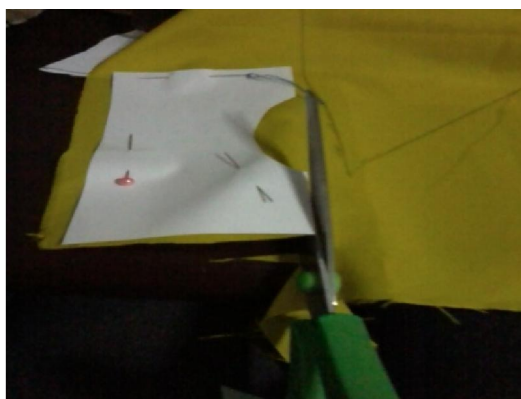
1. วัดขนาดเพื่อตัดผ้า

2. ร้างแบบ

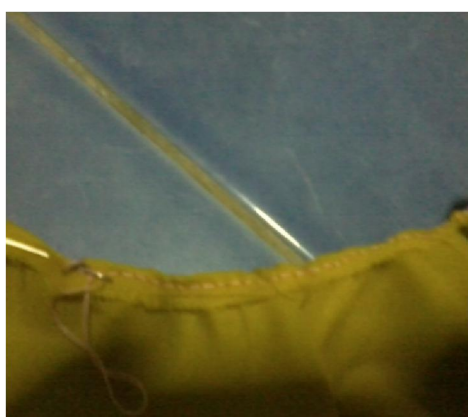
3. วัดผ้าตามแบบ ทั้งด้านหน้าและหลัง

4. ตัดผ้าตามแบบทั้งด้านหน้าและหลัง

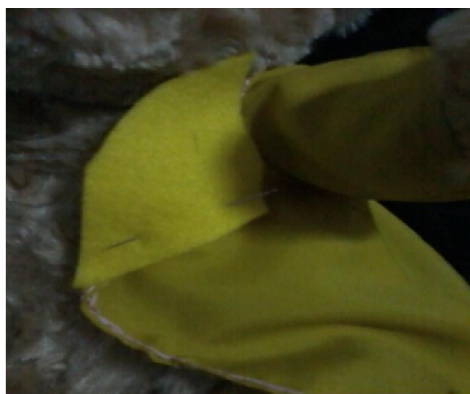

5. เย็บ

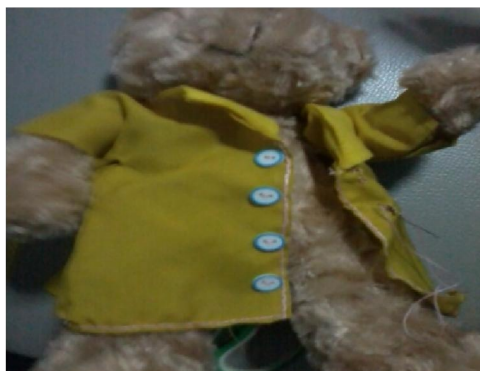

ประกบกัน

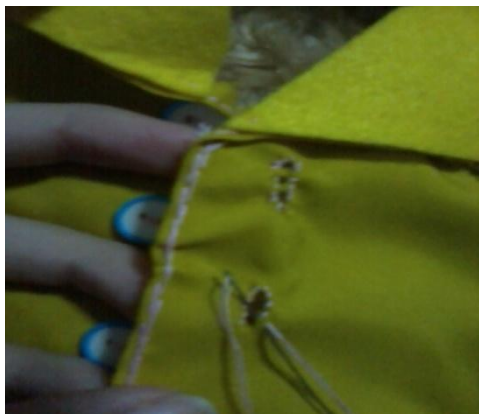
6. เก็บรายละเอียด

7. ทำปกเสื้อ

8.ติดกระดุม

9.เจาะรูและเย็บเก็บขอบ

10.ภาพสมบูรณ์

2.3 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (ดินตึกแก)

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับตกแต่ง)

2. ตีนตุ๊กแก
3. เข็ม
4. ด้าย
5. กรรไกร
6. ดินสอ
7. ปืนกาบ/แท่งกาบ

ขั้นตอนในการทำ

1. นำผ้ามาวางและนำดินสอมาวาดให้เป็นชุดกระโปรงดังรูปภาพ 1.1

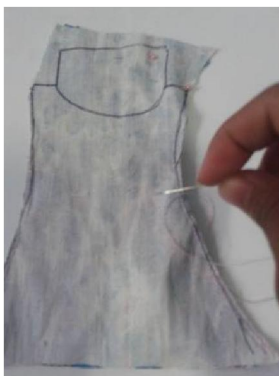
ภาพ 1.1

ภาพ 2.1

2. นำกรรไกรมาตัดตามเส้นที่วาด ก็จะได้ตามดังรูปภาพ 2.1

3. เย็บตามรอยที่ตัดไว้ (ห้ามเย็บตรงแขน) ก็จะได้ตามดังรูปภาพ 3.1

ภาพ 3.1

ภาพ 4.1

4.เย็บเสร็จแล้วให้กลับด้านนอกออกมาก็จะได้ตามดังรูปภาพ 4.1 และนำกรรไกรมาตัดคอเสื้อให้เรียบร้อย

5.นำเศษผ้ามาตัดเป็นเส้น (ทำเป็นเย็บม) และเย็บติดกับแขนเสื้อทั้งสองข้าง ดังรูปภาพ

ภาพ 5.1

ภาพ 6.1

6.นำตีนตุ๊กแกมาเย็บติดกับเย็บมทั้งสองข้าง ดังรูปภาพ 6.1

ภาพ 7.1 7.ตกแต่งให้สวยงามตามใจชอบ ดังรูปภาพ 7.1

2.4 วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ทำชุด (ชิพ)

- 1.ผ้าหรือเศษผ้า (ใช้สำหรับทำชุด)
- 2.ชิพ

3. เข็ม
4. ด้าย
5. กรรไกร
6. ดินสอ
7. ผ้ายกแต่ง

ขั้นตอนในการทำ

1. นำผ้ามาวางและนำดินสอมาวาดให้เป็นชุดกระโปรง
2. นำกรรไกรมาตัดตามเส้นที่วาด
3. เย็บตามรอยที่ตัดไว้ (ห้ามเย็บตรงแขน) และใช้กรรไกรตัดตรงกลางเสื้อไว้สำหรับเย็บซิป
4. เย็บเสร็จแล้วให้กลับด้านนอกออกมาก็จะได้และนำกรรไกรมาตัดคอเสื้อให้เรียบร้อย
5. นำเศษผ้ามาตัดเป็นเส้น (สำหรับตกแต่ง) และเย็บติดกับแขนเสื้อทั้งสองข้างและก็คอปกเสื้อ
6. นำซิปมาเย็บตรงกลางที่ตัดทิ้งไว้แล้วก็เย็บให้เรียบร้อยและตกแต่งให้สวยงามตามใจชอบ

ดังรูปภาพ 1.1

ภาพ 1.1

บทบาทของครูในการจัดกิจกรรม แต่งตัวแสนสนุก

- 1.ครูเตรียมวัสดุ/อุปกรณ์ สำหรับทำชุดตุ๊กตาและสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
- 2.ครูจัดมุมให้เด็กได้เล่นสื่อตุ๊กตา แบ่งเป็น 4 มุม
 - มุมติดกระดุม
 - มุมรูดชิป
 - มุมติดตีนตุ๊กแก
 - มุมร้อยเชือก
- 3.ครูแนะนำกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกและแนะนำชุดตุ๊กตาว่ามีแบบใดบ้าง
 - เสื้อติดกระดุม
 - เสื้อรูดชิป
 - เสื้อติดตีนตุ๊กแก
 - เสื้อร้อยเชือก
- 4.เมื่อเด็กทำกิจกรรมเสร็จแล้วก็ให้เด็กพักผ่อน
- 5.ครูและเด็กก็ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรม ว่ามีเสื้อแบบไหนบ้าง แล้วเสื้อมีสีอะไรบ้าง แล้วก็เก็บอุปกรณ์เข้าที่

หลักในการจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

- การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกควรยึดหลักดังนี้
- 1.การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกต้องให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการเด็กด้วย
 - 2.บรรยากาศในการจัดกิจกรรมไม่ควรตึงเครียดหรือบังคับให้เด็กเล่นควรจัดในเวลากิจกรรมบทบาทสมมติหรือเวลาพักพักเพื่อให้เด็กรู้สึกสนุกไปด้วย

ประโยชน์ของกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุก

- การจัดกิจกรรมแต่งตัวแสนสนุกมีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมและพัฒนาการด้านร่างกาย โดยใช้กล้ามเนื้อในการทำกิจกรรม ซึ่งจะมีประโยชน์ดังนี้
- 1.เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนานเพลินเพลิน
 - 2.เพื่อให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อเล็กในการทำกิจกรรม
 - 3.เพื่อให้เด็กได้เล่นร่วมกับเพื่อนๆ
 - 4.เด็กได้เกิดทักษะหรือคุณลักษณะอื่นๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย การรอคอย การมีน้ำใจ ความอดทน การควบคุมอารมณ์ การคิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3. คู่มือการใช้สื่อพัฒนาอารมณ์

คำชี้แจง

คู่มือการใช้พัฒนาอารมณ์เล่มนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยมีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

พัฒนาอารมณ์ เพื่อพัฒนาทางด้านอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านอารมณ์

ขั้นตอนการสร้างพัฒนาอารมณ์

1. อุปกรณ์

- 1.1 กรรไกร
- 1.2 กาว
- 1.3 กระดาษสา

1.4 กระดาษแข็ง

1.5 เทปใส

1.6 ตะเกียบ

1.7 ปากกาเคมี

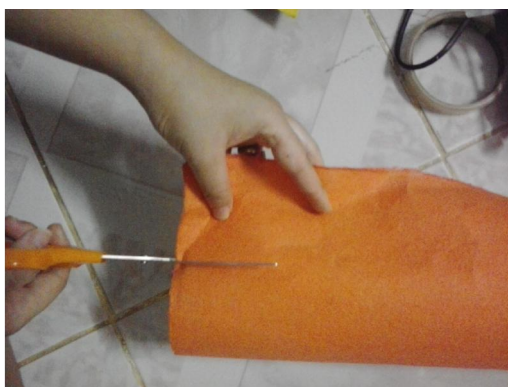
1.8 ปืนกาว

2. ขั้นตอนการทำพดอาร์มณ

2.1 ตัดกระดาษแข็งให้เป็นรูปหน้าคน 6 รูป

2.2 ตัดกระดาษสาที่เป็นส่วนผมและลำตัว 6 รูป

2.3 ทากาวกระดาษสาส่วนที่ตัดไว้แล้วนำไปติดกับกระดาษแข็งและนำปากกาเคมีวาดรูป

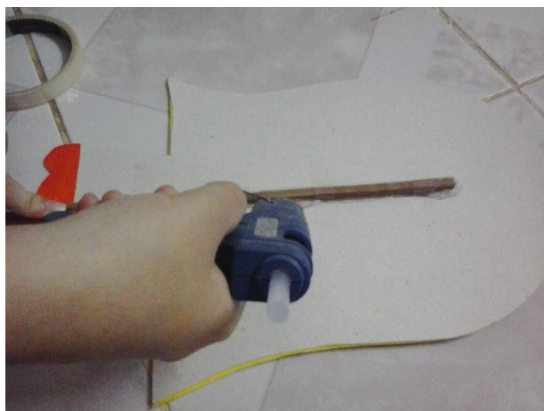
อาร์มณ

2.4 นำเทปใสมาพันตะเกียบสองอันให้ติดกัน

2.5 นำตะเกียบมาติดกับกระดาษแข็งโดยใช้ปืนกาวยิงตะเกียบให้ติดกับกระดาษแข็ง

3. วิธีในการใช้พัทธารมณ

- 3.1 ใช้พัทธารมณพัฒนาทางด้านอารมณให้กับเด็กปฐมวัย
- 3.2 การนำพัทธารมณไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
- 3.3 สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

4. ประโยชน์ของพัทธารมณ

- 4.1 เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้พัทธารมณสอดแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆเหมาะสมกับวัย
- 4.2 เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านอารมณที่ถูกต้อง
- 4.3 เด็กมีความสุข และเพลินเพลินกับการใช้พัทธารมณ

4. คู่มือการใช้สื่อกล่องโป๊ะฉิ่ง

คำชี้แจง

คู่มือการใช้กล่องโป๊ะฉิ่งเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านอารมณ และ เป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือ ยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

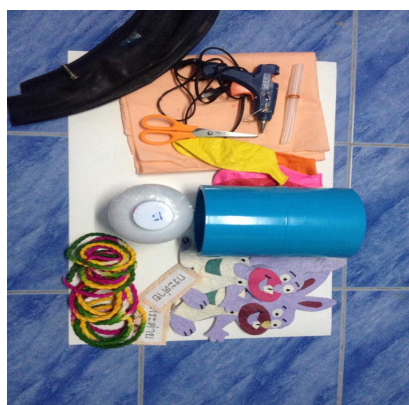
กล่องโป๊ะฉิ่ง เพื่อพัฒนาทางด้านอารมณสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านอารมณ

ขั้นตอนการสร้างกล่องโป๊ะฉิ่ง

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกล่องโป้งฉิ่ง

1. กระดาษสา
2. ยางในรถจักรยานยนต์
3. กรรไกร
4. กาว
5. กาวแท่ง, ปืนกาว
6. เชือกสี
7. ท่อพีวีซี
8. ลูกโป่ง 10 ลูก

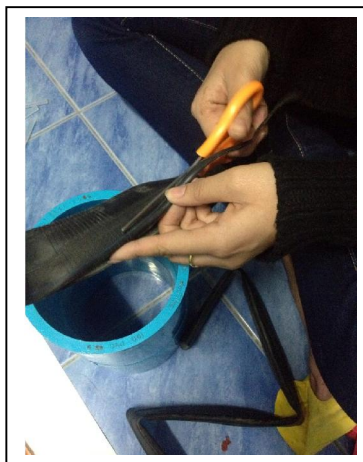

2. ขั้นตอนการทำกล่องโป้งฉิ่ง

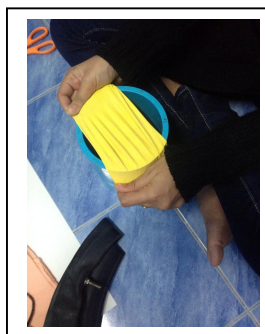
1. นำลูกโป่งมาตัดผ่าครึ่งจำนวน 10 ลูก

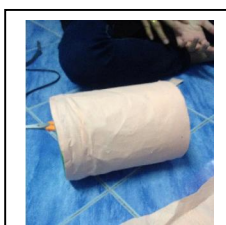
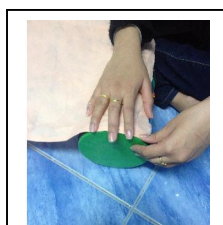
2. ตัดยางในรถจักรยานยนต์ตามแนวยาวของยางรถจักรยานยนต์

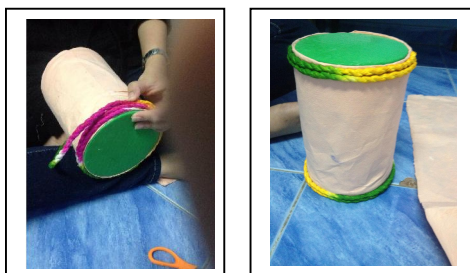
3. นำลูกโป่งมาดึงให้ตึง ให้พอดีกับปากท่อพีวีซี จำนวน 5 ชั้นของทั้ง 2 ข้าง แล้วนำเอายางในรถจักรยานยนต์ที่ตัดไว้แล้วมารัด ของทั้ง 2 ข้างของท่อพีวีซี

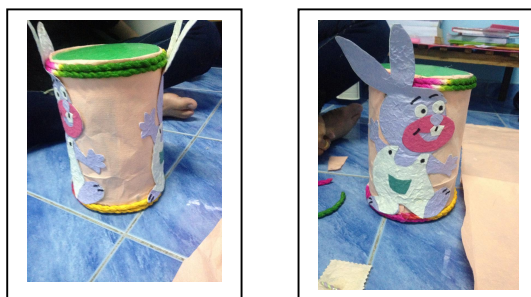
4. นำกระดาษสามาพันรอบๆท่อพีวีซี โดยใช้กาวแท่งติดกับท่อพีวีซี

5. นำเชือกสีมาพันรอบๆขอบทั้ง 2 ข้างของท่อพีวีซี

6. นำตุ๊กตากระดาษมาติดข้างๆของกลอง

วิธีในการใช้กลองโປ้ะฉິง

1. ใช้กลองโປ้ะฉິงพัฒนาทางด้านอารมณ์ให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของกลองโປ้ะฉິง

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้กลองโປ้ะฉິงสอดแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ
เหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ที่ถูกต้อง

3. เด็กมีความสุข และเพลินเพลินกับกล่องโป๊ะฉิ่ง

5. คู่มือการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุก

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกแบ่งออกเป็น บัตรภาพผัก,บัตรภาพสัตว์, บัตรภาพดอกไม้, เล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านสติปัญญา และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ครูและที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยซึ่งอยู่ในวิจารณ์ญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

สื่อบัตรภาพแสนสนุกมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาทางด้านสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาสามารถแยกหรือจำแนกสิ่งที่พบเห็นได้อย่างเหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย

วิธีการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. รูปภาพ, คำ
2. กาว
3. สติกเกอร์ใส
4. กระดาษกาวสี
5. กาวสองหน้าชนิดบาง

6. ดินสอ, ยางลบ
7. คัสเตอร์
8. กรรไกร

2. ขั้นตอนการทำสื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. เตรียมรูปภาพสำหรับทำบัตรภาพนวัตกรรม เช่นรูปสัตว์ รูปดอกไม้ รูปผัก เป็นต้น
2. ตัดตามรูปภาพที่เตรียมไว้ โดยเหลือขอบไว้เล็กน้อย
3. ตัดกระดาษฟิวเจอร์บอร์ด ขนาด 12×10 และ 12×15 เซนติเมตร จำนวน 27 แผ่น โดยแบ่งได้

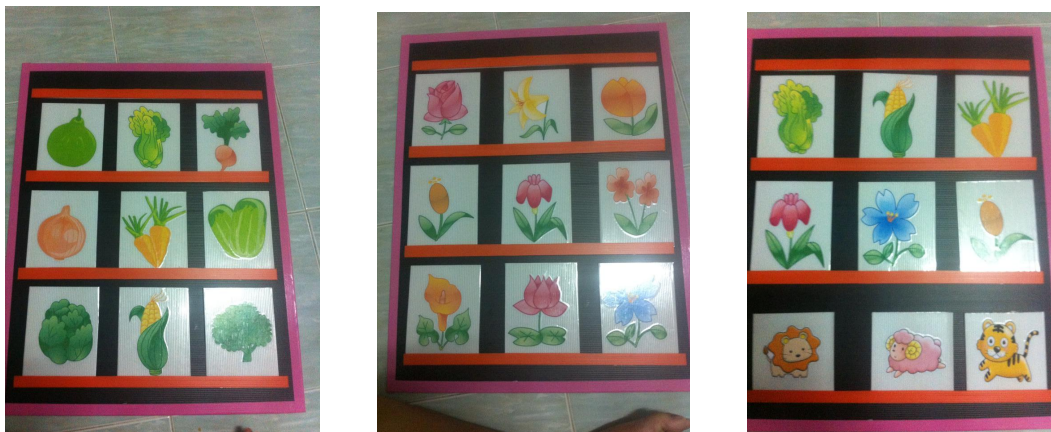
ดังนี้

รูปสัตว์ ใช้ขนาด 12×10 เซนติเมตร

รูปผักและรูปดอกไม้ ใช้ขนาด 12×15 เซนติเมตร

4. นำรูปภาพที่เตรียมไว้มาติดลงในฟิวเจอร์บอร์ดทีละภาพ
5. นำภาพที่ติดกับฟิวเจอร์บอร์ดแล้วมาติดทับด้วยสติ๊กเกอร์ใสทีละแผ่นจนครบ
6. ติดขอบด้วยกระดาษกาวยาสีให้สวยงาม

3. วิธีการทำบอร์ดสอดบัตรภาพแสนสนุก

1. นำฟิวเจอร์บอร์ดมาตัดขนาด 2 เซนติเมตร ยาว 55 เซนติเมตร จำนวน 8 แผ่น
2. นำฟิวเจอร์บอร์ดที่ตัดไว้ 8 แผ่น นำมาติดประกบกันด้วยกาว 2 หน้า ทีละ 2 แผ่น จะได้ทั้งหมด 4 คู่
3. นำฟิวเจอร์บอร์ด 1 แผ่น ขนาด กว้าง 50 เซนติเมตร ยาว 60 เซนติเมตร มาติดขอบด้วยกระดาษกาวสี
4. แล้วนำฟิวเจอร์บอร์ดที่มีขนาดความยาว 2x55 เซนติเมตรลงไปในโดยเว้นระยะห่าง ขนาด 25 เซนติเมตร
5. ใช้กระดาษกาวสีติดขอบแผ่นรูปภาพทีละแผ่นจนครบ 27 แผ่น

วิธีในการใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุก

1. ใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกพัฒนาทางด้านสติปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของบัตรภาพแสนสนุก

1. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อบัตรภาพแสนสนุกแทรกตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ เหมาะสมกับวัย
2. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านสติปัญญาที่ถูกต้อง
3. เด็กมีความสุข และเพลิดเพลินกับการเล่นและการคิดประสาณกับตาพัฒนาทางด้านสติปัญญา

6. คู่มือการใช้สื่อการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง

คำชี้แจง

คู่มือการใช้การโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง เล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการวิจัย และเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่นำเสนอในคู่มือการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ครูและที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับให้ง่าย หรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจาร์ณญาณของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก แต่ไม่ควรปรับให้ง่ายจนเกินไปเพราะเด็กจะขาดความสนใจ และผู้วิจัยได้จัดทำการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 1 ชุด ดังนี้

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง ที่นำเสนอในคู่มือเล่มนี้เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูได้เห็นว่าการจัดกิจกรรมปริศนาคำทายให้กับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของครู

และหวังว่ากิจกรรมที่นำเสนอไว้ในคู่มือเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กในด้านต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมาย

การจัดกิจกรรมการโยงเส้นหาคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญา เรื่องตัวเลข เด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาที่เหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาด้านสติปัญญา

ขั้นตอนการสร้างแผ่นภาพการจับคู่โยงเส้น

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการการจับคู่โยงเส้น

1. กระดาษหลังกรอบรูป
2. กระดาษ 100 ปอนด์
3. กรรไกร , คัตเตอร์
4. กาว
5. กระดาษสี
6. สติกเกอร์ใส

7. อุปกรณ์การวาดภาพ เช่น ดินสอ 8. ปากกาเมจิก สีไม้ ฯลฯ

ขั้นตอนการทำปริศนาคำทาย

1. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 30X50 นิ้ว 1 แผ่น

2. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 8X15 นิ้ว 5 แผ่น

3. ตัดกระดาษหลังกรอบรูปให้มีขนาด 8X8 นิ้ว 5 แผ่น

4. นำรูปสัตว์มาติดในกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X15 นิ้ว

5. นำสติ๊กเกอร์ใส่ติดกลับกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X15 นิ้ว

6. นำตัวเลขมาติดกับหลังกรอบรูปขนาด 8X8 นิ้ว

7. นำสติ๊กเกอร์ใส่ติดกลับกระดาษหลังกรอบรูปขนาด 8X8 นิ้ว

8. นำมาทากอย่าง
กระดาษหลัง
8X15 นิ้ว

มาเรียงกันบน
กรอบรูปขนาด

วิธีในการจับคู่โยงเส้น

1. ใช้การจับคู่โยงเส้นพัฒนาความสามารถด้านการเรียนตัวเลขให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาข้อมูลจากคู่มือการใช้ให้ละเอียด
3. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของเกมการจับคู่โยงเส้น

การจัดทำการจับคู่โยงเส้น มีประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเด็กจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากของจริงแล้ว ยังช่วยกระตุ้นพัฒนาความสามารถด้านภาษาของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการจับคู่โยงเส้นมีประโยชน์ดังนี้

1. เด็กรู้จักตัวเลข
2. เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมการจับคู่โยงเส้นที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย
3. เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่ป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่ป็นนามธรรม
4. เด็กได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการคิด
5. เด็กได้พัฒนาการด้านอื่น ๆ เช่น ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ในกิจกรรมการจับคู่โยงเส้น

7. คู่มือการเล่นสื่อ “เกมผลไม้หรรษา”

คำชี้แจง

คู่มือการเล่นเกมผลไม้หรรษา เพื่อใช้ในการพัฒนาด้านสติปัญญาและเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยให้มีความรู้ ซึ่งในการเล่นนี้จะอธิบายถึงประโยชน์ ขั้นตอนการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยสามารถปรับใช้ง่ายหรือยากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งอยู่ในวิจารณญาณของคุณครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยที่ต้องเลือก

จุดมุ่งหมาย

เกม ผลไม้หรรษาเพื่อพัฒนาสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยและได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาสติปัญญา

วิธีการสร้าง เกม ผลไม้หรรษา

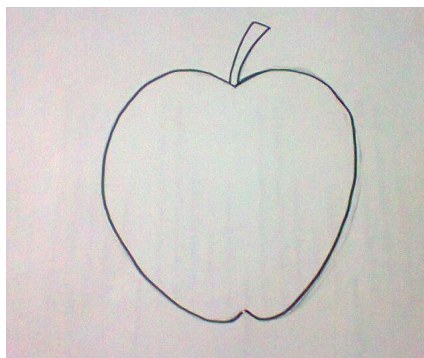
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ เกม ผลไม้หรรษา

1. กระดาษสี
2. กระดาษแข็ง
3. โฟม
4. กาว
5. กรรไกร
6. กระดาษ
7. แม่เหล็ก

ขั้นตอนการทำ

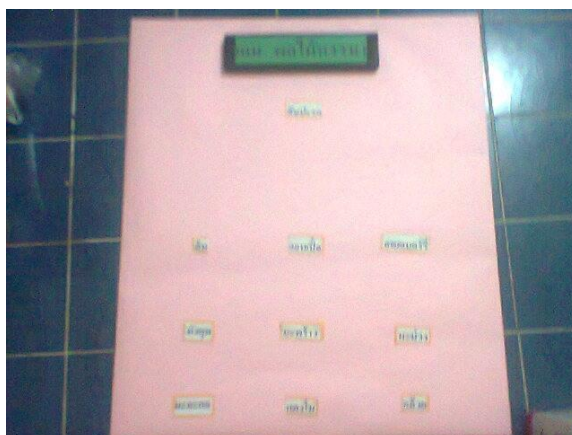
1. วาดรูปผลไม้ใส่กระดาษร้อยปอนด์ พร้อมเคลือบแผ่นใส

2. นำผลไม้มาตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม จากนั้นตัดแบ่งครึ่งแล้วติดแม่เหล็กไว้ด้านหลังทั้ง 2 ชิ้น

3. การทำพื้นหลัง นำแม่เหล็กมาติดกับกระดาษและนำกระดาษสีมาห่อกับกระดาษแข็งอีกที

4. ตัดโฟมเป็นสี่เหลี่ยมแล้วนำป้ายชื่อมาติด

วิธีการเล่น เกมผลไม้हरष

1. การเล่นเกม ผลไม้हरष เพื่อใช้ในการพัฒนาสติปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย
2. การนำไปสอนควรศึกษาจากคู่มือ
3. สามารถนำไปสอดแทรกกลับการเรียนการสอนต่างๆได้

ประโยชน์จาก เกมผลไม้हरष

1. ทำให้เด็กได้ใช้ความคิด ในการแก้ปัญหา ในการเล่นเกมได้
2. ทำให้เด็กสนุกสนาน
3. ทำให้เด็กฝึกการสังเกตที่ดี

8. คู่มือการใช้สื่อปฏิทิน

คำชี้แจง

คู่มือการใช้สื่อปฏิทิน เป็นปฏิทินคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ โดยมีสัตว์ 10 ชนิด แบ่งออกเป็น มด นก ไก่ กุ้ง หมี หมู หนู ลิง วัว กบ สื่อปฏิทินเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการพัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยและเป็นสื่อที่ให้ครูผู้สอนได้นำมาประกอบการเรียนการสอนให้เด็กมีความรู้ ซึ่งภายในเล่มจะอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ ขั้นตอนวิธีการทำ และวิธีการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย **จุดมุ่งหมาย**

สื่อปฏิทินเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ให้ครูผู้สอนได้นำมาประกอบการเรียนการสอนให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสมกับวัย และได้รับการจัดกิจกรรมที่ถูกต้องในการพัฒนาทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

วิธีการทำสื่อปฏิทิน

วัสดุและอุปกรณ์

1. กระดาษแข็ง
2. กาวสองหน้า
3. คัตเตอร์
4. ไม้บรรทัด ดินสอ ยางลบ
5. ที่เจาะ
6. ห่วง
7. แผ่นโฟมยาง
8. กระดาษสี
9. กระดาษหลังกรอบรูป
10. กาว
11. กรรไกร

ขั้นตอนการทำ

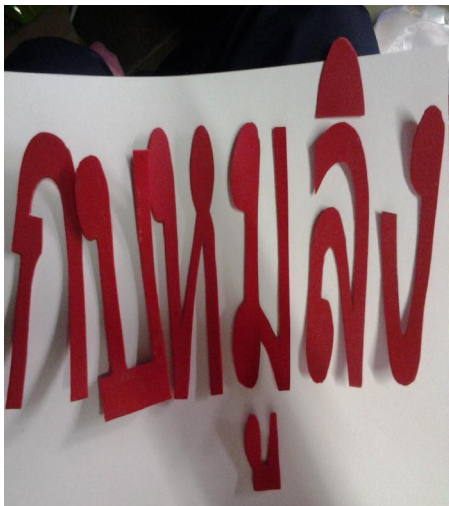
1. ตัดกระดาษแข็ง 3 สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง และสีเขียว ขนาดความกว้าง 10 เซนติเมตร และยาว 21 เซนติเมตร จำ

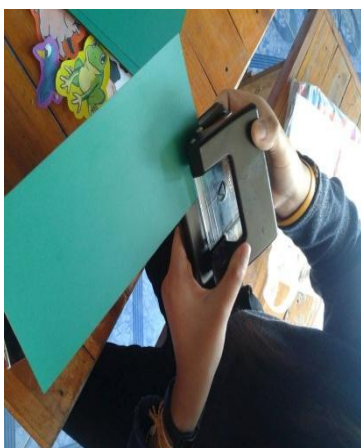
2. ตัดรูปสัตว์ติดกับกระดาษสีตามที่ต้องการแล้วนำไปติดกับกระดาษแข็งสีเขียว

3. นำตัวหนังสือที่ตัดไว้ ไปติดกับกระดาษแข็งสีเหลืองและสีแดง

4. เจาะรูข้างบนของกระดาษแข็ง 6 รู เพื่อจะได้ใส่ห่วง แล้วนำกระดาษแข็งสีที่เตรียมไว้ไปประกอบเข้าด้วยกัน

5. เสร็จแล้วตกแต่งให้สวยงาม

วิธีในการใช้สื่อปฏิทิน

1. ใช้สื่อปฏิทินพัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
2. สามารถนำไปสอดแทรกกับการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้

ประโยชน์ของสื่อปฏิทิน

1. สื่อปฏิทินทำให้เด็กมีความคิดรวบยอดและสนใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ
2. เป็นสื่อที่พัฒนาทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
3. เด็กมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน
4. เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านภาษาที่ถูกต้อง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวมยุรี สีสอนการ

วัน/เดือน/ปีเกิด

1 เมษายน พ.ศ. 2530

จังหวัดที่เกิด

เพชรบูรณ์

ที่อยู่ปัจจุบัน

72 หมู่ 8 ต. บ้านกลาง อ. หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์ 67110

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษาศึกษาที่โรงเรียนบ้านร่องกะถิน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นศึกษาที่ โรงเรียนเมืองกลางวิทยาคม

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายศึกษาที่ โรงเรียนเมืองกลางวิทยาคม

ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ปัจจุบันกำลังศึกษาปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สาขาหลักสูตร

และการสอน เอกวิชาการศึกษาปฐมวัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3/4

ที่ศึกษาในรายวิชา “การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย”

ณ ห้องเรียน 28101 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 ปี - 30 ปี
3. ชั้นปีที่ 3/4
4. คณะครุศาสตร์ เอกการศึกษาปฐมวัย
5. อาจารย์ผู้สอน.....

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจ

คำสั่ง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	พึงพอใจอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจพอสมควร
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย หรือค่อนข้างต่ำ
1	หมายถึง	พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจค่อนข้างมาก

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		พึงพอใจ อย่างยิ่ง	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ พอสมควร	พึงพอใจ น้อย หรือ ค่อนข้าง ต่ำ	พอใจน้อย เป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจ ค่อนข้างมาก
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอน					
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา					
3	การจัดกิจกรรมมีลำดับขั้นตอน					
4	เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องสำคัญ เข้าใจง่าย และไม่น่าเบื่อ					
5	การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		พึงพอใจ อย่างยิ่ง	พึงพอใจ มาก	พึงพอใจ พอสมควร	พึงพอใจ น้อย หรือ ค่อนข้าง ต่ำ	พอใจน้อย เป็นอย่างยิ่ง ไม่ค่อยพอใจ ค่อนข้างมาก
		5	4	3	2	1
6	เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
7	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ และมีส่วน ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
8	นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและเข้าเนื้อหาได้ ง่ายขึ้น					
9	นักศึกษามีการวางแผนร่วมกันภายในกลุ่ม โดยมีครูเป็นที่ ปรึกษา					
10	ศึกษานำสิ่งที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับ ปฐมวัย					
11	ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียด เกี่ยวกับการเรียนการสอน					
12	เครื่องมือสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ

.....

.....

.....

สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

แบบประเมินชุดการเรียนรู้การสอนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3

ที่ศึกษาในรายวิชา “การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย”

ณ ห้องเรียน 28101 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 ปี - 30 ปี
3. ชั้นปีที่ 3/4
4. คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
5. อาจารย์ผู้สอน.....

ตอนที่ 2 การประเมินชุดการเรียนรู้การสอน

คำสั่ง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มีความ เหมาะสม ในระดับ มากที่สุด	มีความ เหมาะสม ในระดับ มาก	มีความ เหมาะสม ในระดับ ปานกลาง	มีความ เหมาะสม ในระดับ น้อย	มีความ เหมาะสมใน ระดับน้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1	คำแนะนำในการใช้สื่อมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
4	เหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
5	ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
6	ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์					
7	มีรูปแบบตรงกับความสนใจของผู้เรียน และมีความคงทน					

8	ชุดการเรียนรู้การสอนสามารถนำไปพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้					
9	มีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย					
10	เร้าความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับกิจกรรม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ

.....

.....

.....

สาขาวิชาการศึกษปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์